

Hazatalálás Szent István napján

Különleges történelmi ereklyét fogadhatott városunk

Szent István királyra emlékezve idén a megyei közgyűlés ünnepi ülését a vármegye ősi székhelyén, Vasváron rendezték. A megyegyűlés tagjai, megyei főtisztviselők és intézményvezetők, reggel kilenc órakor részt vettek az ünnepi szentmisén, majd a művelődési házban egy fel-emelő ünnepség keretében – számos vasvári és máshonnan érkezett vendéggel együtt – tanúi lehettek egy tragikusan magyar sorsú „bujdosó” történelmi zászló, szülőföldre történő hazatalálásának.

A legősibb magyar ünnepen V. Németh Zsolt, Vasvár polgármestere, az országgyűlés jegyzője üdvözölte a megjeleneket.

Beszédében emlékeztetett rá, hogy az elmúlt száz évben két jeles alkalom adódott, amikor ugyancsak itt tartották az ünnepi megyei gyűlést. Először 1938-ban, István király halálának 900. évfordulóján, 2000-ben, az ezredfordulón a milleniumi zászlót vették át Vasváron a megye

képviselői. Most ismét egy zászló hozta össze az ünneplő tömeget. Egy olyan régi katonai csapatzászló miatt jöttek most ide a város és a megye polgárai, amelyből csak egy van – mondta köszöntőjében.

A megyei közgyűlés elnöke, Kovács Ferenc az itt élők összetartozásáról és gyarapodásáról szólt:

„Kölcsey Ferenc egy epigrammájában írja: „Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül.” Valóban, mindennap meg kell tenniünk azért va-

lamit, hogy az ország kisebb-nagyobb közösségei, városai, falvai, megyéi gyarapodjanak. És az a tudat, amely minket egybeköti, erősödjön bennünk, erősítsen minket lélekben és testben. Legyünk büszkék arra, hogy

vasváriak, Vas megyeiek vagyunk.”

Végezetül egy Balázs Fecó rockénekes által énekelt dalrészletet idézett az ünnepi alkalom kapcsán, mely így szól:

*Kölcson van mind, ami van,
Majd vissza kell, hogy add valahogyan.
Kaptad valakitől, hogy őrizd valakiért.
Ajándék, szomorúság, örökre szép.*

„A kőkorszak óta élnek itt emberek” – kezdte államalapító királyunkra emlékező ünnepi beszédét Dr. Puskás Tivadar, kereszténydemokrata országgyűlési képviselő, majd így folytatta:

„A Vasi Hegyhát szélén lévő terület a kezdetektől alkalmas hely volt emberi település kialakítására.”
(Folytatás a 2. oldalon)

Becszengetés 465 diáknak

Pályázati forrásból 220 millió forint iskolafelújításra

Lázás gyülekezés, szorongó elsősök, mosolygó tanító nénik, hangzsvaj az aulában, izgatott szülők a karzaton. Augusztus 29-én pénteken délután ez a kép fogadta a Kardos László Általános Iskolában a tanévnyitóra érkezőket. Pontban 5-kor hivatalosan is kezdetét vette a 2008–2009-es tanév. A szülők a karzatra szorultak, az elsősök a két sorban elhelyezett kényelmes székeken a legelső sorokban feszengve figyelték a körülöttük zajló iskolai életet. Himnusz, majd Giczy Máté szavazata jelezte, vége a nyári örömelemeknek. A 8. osztályosok könyvvel kedveskedtek a most iskolába lépőknek.

Horváthné Tóth Mária iskolaigazgató beszéde pedig azt a visszaszámlálást jelezte, amelyben az iskola első embere a tanévkezdés praktikumait sorolta. Mindenkit arra kért, hogy az új tanévben is vigyázzon második ott-

honára, az iskolára. Viselkedjenek fegyelmezetten, legyenek tisztelettudók a felnőttekkel és az iskolatársaikkal szemben. Tartsák be és másokkal is tartassák be az iskola házi rendjét. Kiemelte a tanórán kívüli iskolai lehetőségeket, a művészeti iskolák és szakkörök kínálatát. Egyben felhívta a figyelmet arra, hogy csak azt és annyit válasszanak, ami nem zavarja a másnapi felkészülést. Az iskola kínálatában szakkör, énekkar, sportfoglalkozás, második idegen nyelvként angol, német, sőt szakköri keretben olasz, valamint tanulmányi és sportversenyek, színházlátogatás, úszásoktatás éppúgy szerepel, mint akadályverseny, erdei iskola és tanulmányi kirándulás. Hallhattuk, hogy a szabadidős programokat a reneszánsz éve szellemében szervezik.

Az iskola, a fenntartó önkormányzat és a pedagógusok felkészültek a gyermekek foga-

dására, az új tanévre, amely 2008. szeptember 1-jén kezdődik és 2009. június 15-ig tart.

A sikeres iskolai ismeretszerzés érdekében az 5. évfolyamon bevezetik heti 4,5 órában a nem szakrendszerű oktatást. Ezzel a lépéssel elsősorban gyakorlás, képességfejlesztés, az ismeretek gyakorlati alkalmazása kerül előtérbe.

(Folytatás az 5. oldalon)

Hazatalálás Szent István napján

Különleges történelmi ereklyét fogadhatott városunk

(Folytatás az 1. oldalról)
kítására. A rómaiak Castrum Ferrunnak nevezték. Szent István király ispánsági központtá és megyeszékhellyé emelte.

93 nap híján 738 esztendeje V. István király itt tartózkodott Vasváron, s a várjobbágyokkal megyegyűlést tartott. Ma 2008. augusztus 20-dika van, s Vas megye Közgyűlése e történelmi helyen emlékezik az államalapító Szent István királyra, itt ünnepli az ország meglétének 1007. évfordulóját.

Elnök Úr! Polgármester Úr! Képviselő Hölgyek és Urak!

Tisztelt Vasvári és Vas Megyei Polgárok!

Köszönöm a megtisztelő lehetőséget, hogy augusztus 20-án e falak között én emlékezhetem Szent István királyra! Köszönöm, hogy én szólhatok a magyar államiség kialakulásáról, én méltathatom a kereszténység felvételének jelentőségét, én tiszteleghetek a Nagy Király történelmi tettei előtt! Külön köszönöm, hogy ezt abban a városban tehetem, amely az 50-es évek évtizednyi üldöztetése után díszpolgárává avatta 2005-ben nagybátyámat, a kántor-tanítót, Puskás Sándort!

Augusztus huszadika van. Mit is jelent nekünk, mai magyaroknak e nap?

Jelenti a közelgő nyárvég nosztalgiját, s jelent felemelő, magasztos dolgokat.

Jelenti a magyar államiséget, s jelenti az ünnepet.

Jelenti a kitűzött cél megvalósítását, s jelent rendet.

A megyéket jelenti, az évezredes magyar közigazgatási rendszert.

A hitet jelenti, s az erkölcsi tartást.

Hatékony gazdaságot, s boldog, megbecsült jövőképet.

Magyarországot jelenti!

Összetartozást jelent a Kárpát-medence népei és magyarsága számára.

Szent István vallotta és leírta fiához, Szent Imréhez szóló intelmeiben, hogy erősebb, értékeesebb, életrevalóbb az ország, ha befogadja a különböző kultúrákat, annak tagjait. A nemzet gazdagodik, erősödik így!

Szégyenkezve tekintünk viszont a megalkuvókra, az ország ügyeit elárulóokra, s elvtelenül feladókra. A pillanatnyi örömök ügyeskedőire, a „percemberkékre”. A nyikhaj törtetőkre, az értékeket sárba tipró „szatócs lelkiúkra”. A hatalmukat kihasználó, megvesztegethető siker-hajhászokra!

De Ők is nemzetünk tagjai! Nem kirekesztjük őket, csupán szégyenkezünk miattuk! S valljuk, hogy az ilyen tettekért vezekelni kell!

Jobb belátásra kell bírni Őket, hisz e Hazában mindenkire szükség van!

A mai ünnepen nem szolgálhatunk azzal a díszlettel, amely a honfoglalás ezredik évfordulóját vette körül: a Magas-Tátra, a Kárpátok, a Vereckei-hágó, Erdély kiüvül rekedt e mai színpadon.

Szégyenkezve ugyan, de be kell vallanunk, hogy népiünknek csak töredéke gondolta azt az elmúlt esztendőben, hogy ha a díszletet nem is, a szereplőket mégis ugyanarra a történelmi színpadra kellene állítani a nemzet szellemi egyesítése céljából.

Biztosak vagyunk abban, hogy a magyarság történelme itt a Kárpát-medencében a túlélés sikertörténete. Számos veszély leselkedett ránk itt, kelet és nyugat találkozásánál. Már elkoptathatnak volna bennünket tatárok, törökök, közeli vagy távoli szomszédok, sőt saját belső viszállyaink is! De nem ez történt.

Nem ez történt, tisztelt hölgyeim és uraim, mert nem bíztuk magunkat a véletlen szerencsére. A magyar történelem nem a véletlen szerencsére épül, nem a kivárára és a sors kegyességére. Nekünk minden talpalatnyi földért meg kellett küzdeni! Szent István műve, a kereszténnyé válás és az államalkotás az intelligencia, az előrelátás és a remény műve. A nagy király nem a kivárára híve volt, hanem koronát kért, királyságot akart. Államot, magasz-

ta a várva várt pillanatot, immár a fejekben emelt határokat is lebonthatjuk.

Ehhez nélkülözhetetlen a Szent István-i példa. Első királyunk bölcs politikusként fölmérte és felismerte, hogy a kalandozó életforma a magyarság megsemmisülését jelentené, s végrehajtotta az első teljes gazdasági és szellemi rendszerváltozást. Politikai és gazdasági elképzeléseinek helyességét igazolta az idő. Nemcsak a földi, hanem az égi hazát is biztossá tette a magyarság számára, hiszen Szűz Mária-nak, a Magyarok Nagyhatalmának oltalmába ajánlotta Magyarországot.

Nem csoda tehát, hanem valóság, hogy megtépve bár, de az ország ezer éven át fennmaradt.

Közös alkotásként, amely ezer esztendő minden nemzedékének, minden valaha élt és ma élő, lélekben ehhez a hazához tartozó embernek a munkájából, hitéből, vágyából és álmából épült valóságossá.

Megszaggatott szántalanszor, kisémmiztetett, megfosztott égi patrónájába vetett hitétől, de mégis megmaradt. Túlélte a kénköves huszadik századot, Trianont, Don-kanyart, 56-ot, szovjet megszállást, Recsket és a Gulágot, holocaustot és kitelepítéseket, és megfogya bár, de itt vagyunk.

Itt vagyunk mi, mai magyarok, kik a költővel együtt valljuk, hogy dolgozni akarunk. És hogy a múltat be kell vallani. Jót is, rosszat is. A rosszból okulni, a jót felmutatni. Ideje lenne végre közhellyé vált ünnepi és hétköznapi szlogenek helyett építkezni. Építeni. Nem homokra, hanem sziklára. Jó erős fundamentumra, melyet Szent István hagyott ránk, aki a nemzet rendeződni akaró magyarságnak a legtöbbet adta: az élet kenyerét, Krisztus misztikus testét hívta közénk.

Az itt jelenlévők mindannyian tudják, hogy a kenyér a szó valóságos és átvitt értelmében is mennyire fontos. Jelenti a testi és szellemi, a hitbéli táplálékot, s jelenti az alkotás lehetőségét biztosító, értéket teremtő és biztonságot adó munkát is! Ma e hármas jelentés egyike-másika hiányzik.

tos formát, amelyben a magyar élni tud. A Szent István-i akarat alapozta meg történelmünk sikeres évszázadaikat, amelyek, sajnos, Moháccsal véget értek. Az egységes országból hamarosan három ország lett, aztán később több is. Az egység tudata azonban megmaradt, s ha el is mulasztottuk a nagy alkalmat, hogy visszaadjuk a hitet az egyívű tartozásban a határokon kívül rekedteknek, az Európai Unió újabb bővítése talán elhoz-

Hiszem, hogy megerősödött öntudatunk és nemzettudatunk átsegíti országunkat a jelen nehézségein.

Van-e bennünk elég erő vállalni a sorsot és küldetést, mint ahogy tette Szent István.

Gyöttrődiünk gyakorta, s kérdezzük:

– Ugye nem igaz a berzsenyis borúlátás, hogy „Romlásnak indult hajdan erős magyar”?

– Ugye megtartjuk mai, ünnepi hitünket, hogy érdemes volt küzdenünk ezer éven át, érdemes volt megtartani helyünket Európában, s érdemes felzárkózunk a felvetett fejű, egyenes gerincű európai nemzetek sorába!

Úgy érezzük időnként, hogy Európa áldozatokat követel tőlünk, de jussanak eszünkbe a szent-életű II. János Pál pápa hozzánk, magyarokhoz intézett szavai:

„Bátran és türelmesen nézzetek szembe a mostani társadalmi átalakulás okozta nehézségekkel! Fedezzétek fel magyar és keresztény gyökereiteket, és minden lehető tegyetek meg a szebb jövő építéséért. Ne hátul kullogva rimánkodjatok azért, hogy befogadjanak Benneteket, hanem úgy jelentkezzetek, mint akik a keresztény eredetű nagy európai hagyományt hordozzátok.”

Önökkel együtt hiszem, hogy keresztény hagyományaink és történelmünk sorsfordító pillanatai nem vesztek ki a nemzet lelkiismeretéből. E nép képes a jelen és a jövő minden megpróbáltatásán felülemelkedni.

S mit kívánhatok e nagyszerű tethez:

Munkát és böcsületet!

Reményeinket megerősítő szép ünneplést kívánok Vas megye, Magyarország minden Polgárának!

Isten éltessen Mindannyiunkat!”

Az ünnepség fényét színvonalas művészi produkciók emelték.

Tűz Tamás: Szent István király című versét Gicziné Bejczy Rita adta elő, Bozzai Nóra pedig a gyönyörű Szent István éneket. A Kenderke Néptáncegyüttes a Kármentő Népzenei Együttes kíséretében táncolt.

A nyilvános ünnepi ülés azzal folytatódott, hogy a megyei közgyűlés elnöke Kovács Ferenc a megye polgárai nevében köszönettel átvette a csöngői Horváth család leszármazottaitól az egykor Vas megyei önkéntesek által használt csapatzászlót.

„Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy azok, akik eddig vigyáztak rá, úgy döntöttek, a megyére bízzák”

A lobogó legalább kétszáz éves, feltehetően már az 1809-es francia háborúban, a győri csatában is részt vett, ami viszont biztos, hogy az 1848–49-es szabadságharcban is használták. A vasiakból álló nemesi bandérium tagjai ez alatt vonultak harcba, mígnem a világosi fegyverletétel után Horváth Elek hozta haza magával Csöngére. Azóta az ő leszármazottai őrizték nemzedékről nemzedékre, s amikor a család egy része a háború után Németországba menekült, oda is magukkal vitték.

„A családban az a rendszer uralkodott, hogy a zászlót mindig a legidősebb férfitag, vér sze-

rinti férfitag, ennek hiányában a legidősebb leány őrizte, gondozta.” – Idézte fel a családi hagyományt a celldömölki Ábrahám Ferenc, aki dédunokája a zászlót Világosról hazahozó Horváth Eleknek.

„Ennek voltak ellenzői, s akadtak kudarcok, amelyeket nehéz volt elviselni. Ezért csak köszönet jár. A megyei vezetők mellé álltak egy olyan ügynek, amelynek a célja, a nemzeti és a vasi tudat, valamint az összetartozás erősítése.”

Ő és Németországban letelepedett unokatestvére már a rendszerváltások elhatárolták, hogy a régi ereklyét újra Vas megyének adják. Azóta unokatestvére meghalt, így leánya teljesítette szülei és nagyszülei akaratát.

„Nagymamám kívánsága volt, és hát utána édesapám kívánsága, hogy ha Magyarország újra szabad lesz, akkor ide kell hozni, vissza kell hozni a zászlót. Csak az volt a kérdés, hogy milyen módon és kinek adjuk vissza. Mert ugye azt akartuk, hogy biztos helyre, jó kezekbe kerüljön a zászló” – mondta el meghatottan a Nürnbergben élő Nagy Sándorné Porkoláb Ilka.

A feltehetően 18. század végi zászlót egyedi Vas megyei címerábrázolás díszíti.

Dr. Zágorhidi Czigány Balázs történész, a vasvári múzeum igazgatója a történelmi zászló különleges értékeit méltatta:

„A megyecímer címerállata, a strucc egyértelműen felismerhető rajta, szájában a patkóval, a strucc két oldalán áll összesen öt bástya illetve toronyszerű építmény, ennek a szimbolikáját még közelebbről nem sikerült megfejteni, de minden bizonnyal a járásokra utalhat... Ránézésből is megállapítható, hogy nem tipikus 48-as zászló, mivel akkor már szabályozott formák voltak. Abból az időszakból ismertek a farkasfogazású fehér zászlók, amelyeken rajta voltak a századok nevei. A hazahozott kétoldalas zászló egyik felén latin felirat hirdeti Vas vármegye nevét. Ez arról árulkodik, hogy nem 48-as zászló. Ekkor ugyanis – éppen a reformkornak köszönhetően – már magyar volt a hivatalos nyelv. A latin felirat mellett a zászló anyaga is korábbi eredetre utal, csakúgy a megyecímer ábrázolás, amely a kutatók számára meglepetést jelent. Történeti kutatások szükségesek mindezek kiderítésére, miután a családi hagyomány alapján 160 éve követhető nyomon a szemmel láthatóan harcviselet zászló sorsa. A pontos korát anyagvizsgálattal lehet majd kideríteni.”

A 270-szer 110 cm-es trapéz alakú selyemből és gyapjúból szőtt aranszínű zászló több helyen sérült. Restaurálása után a megyeházán lesz elhelyezve, de tervezik bemutatni a vasvári múzeum megyetörténeti kiállításán is. A megye településeinek átadni szándékozott megyezászlón is szerepelni fog a róla készíthető másolat.

Az ünnepi ülésen elnöki emlékérmeket kapott Porkoláb Ilka a megyezászló őrzéséért és dr. Simon Gábor, a körmeneti kórház nyugalmazott főorvosa nyolcvanötödik születésnapján lelkiismeretesen végzett gyógyító munkájáért.

– aus –

Tájékoztató

Vasvár Város Önkormányzata módosított 14/1992. (X. 30.) számú, „Vasvár Város Díszpolgára” cím a „Vasvár Városért” érdemérem, valamint „Vasvár Város Önkormányzatának közszolgálatért alapított Barabás István Díja” alapításáról és adományozásának rendjéről szóló rendelete értelmében e kitüntetések az augusztus 20-i állami vagy az október 6-i nemzeti ünnep alkalmából adományozhatók.

Vasvár Város Önkormányzata – a rendelet I. fejezet 1. § értelmében – a „Vasvár Város Díszpolgára” címet adományozhat azon személyek számára, akik a város, illetve a város lakossága érdekében gazdasági, kulturális vagy egyéb téren kifejtett kiemelkedő tevékenységükkel vagy életművükkel a várost tiszteletre méltóan szolgálják vagy szolgálták.

Ugyancsak e rendelet II. fejezet 7. § értelmében Vasvár Város Önkormányzata a város fejlesztésében, gazdasági, tudományos, művészeti, kulturális életében vagy egyéb területen a közösség javára kifejtett eredményes tevékenység elismeréséül a „Vasvár Városért” érdeméremet adományozhatja.

Szintén e rendelet III. fejezet 10. § alapján „Vasvár Város Önkormányzatának közszolgálatért alapított Barabás István Díja” azoknak a személyeknek, közösségeknek és csoportoknak adományozható, akik a város közoktatásáért, közművelődéséért, szociális munkájáért vagy vagyoni védelméért kiemelkedő eredményt értek el, munkájukkal közmegebecsülést szereztek, segítve ezzel a város egyes területeinek fejlődését, kiemelkedő szakmai munkájukkal kiérdemelték az elismerésre, továbbá magatartásuk és életvitelük példamutató.

A díjakat Vasvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete adományozza a képviselő-testület állandó bizottságainak elnökeivel kibővített Oktatási, Közművelődési és Sport Bizottság javaslatára. A díj 2008. október 23-án a nemzeti ünnep alkalmából kerül átadásra.

A díszpolgári cím, érdemérem, Barabás István-díj adományozását kezdeményezheti bármely vasvári állandó lakos, társadalmi vagy gazdálkodó szervezet, intézmény.

Kérjük, hogy ez irányú ajánlásait, javaslataikat írásban, indoklással együtt a Polgármesteri Hivatal szervezési és jogi osztályára juttassák el 2008. szeptember 12-ig.

Vasvár Város Önkormányzata

Bujdosósors, 160 év hűség

Az augusztus 20-án Vasvárra hazatért lobogó, és az őt tűzön-vízen át vigyázók sorsa tipikusan magyar sors. Bejárt útja önmagában is jelkép. A zászló is, és annak vivője is örök célpontja csatáknak és a történelem más viharainak.

A családi hagyomány szerint a derekára tekerve hozta haza Csöngére a harcok által megviselt megyezászlót a világosi csatából a fegyverletétel után Horváth Elek ügyvéd, történész, országgyűlési képviselő. Fia, aki miniszteri tanácsos volt Pestre vitte. Halála után onnan került aztán vissza a megyébe, ám nem Csöngére, hanem már Celldömölkre. 1946-ban innen vit-

te a mostani adományozó, Porkoláb Ilka nagymamája, Horváth Margit Nürnbergbe. A család ekkor nem sok dolgot tudott magával vinni, számtalan értékük odaveszett, ám a zászlóhoz mindvégig ragaszkodtak. Ezt mutatja, hogy miközben Ausztriában a csekély holmi egy részét is ott kellett hagyniuk, a lobogót azonban vitték tovább rendületlenül. Ha akkor ezt nem teszik, akkor ma már valószínűleg ez a zászló sem létezne, ugyanis ezt követően a család mindkét házát kifosztották, így vélhetően ezt is elpusztították volna. Ez a ragaszkodás is mutatja, nem anyagilag, hanem lelkiileg kötődtek hozzá, s Horváth Elek leszármazottai hittel őrizték a lobogót. 1990-ig az itthon maradtak még azt sem tudták, mi lett a zászló sorsa. A rendszerváltozást követő kapcsolatfelvétel után derült ki, hogy a viszontagságok ellenére megvan a lobogó. A hozzátartozókban ekkor merült fel a gondolat, hogy a zászlót hazahozzák. Ábrahám Ferenc nyugdíjas celldömölki mérnök – régóta meglévő baráti kapcsolatai révén – kereste meg Tausz István megyei képviselőt és V. Németh Zsolt vasvári polgármestert, úgy is mint a vármegye ősi székhelyének vezetőjét. Ők felkér-

ték a megyetörténeti kutatások vezetőjét dr. Zágorhidi Czigány Balázs történészt az ügy szakmai képviselőjére, aki a fényképek alapján rögtön felismerte az ereklye történeti jelentőségét, és mindannyian felkarolták hazatértenek elősegítését. V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő társával, Kovács Ferenc megyei közgyűlési elnökkel közösen szándéknyilatkozatban üdvözölte a család szándékát és kinyilvánították, hogy Vas megye méltó őrzési helyet biztosítana a történelmi zászlónak. Az idős és már súlyosan beteg Porkoláb László Nürnbergben ezt boldogan és megnyugodva vette tudomásul, sajnos néhány nap múlva el is hunyt. 1945 óta

egyetlen alkalommal sem láthatta már szülőföldjét, a Kemenesalját. Leánya Ilka már Németországban született, német állampolgár, magyar iskolában soha nem járt, ám magyar szellemiségben nevelte nagymamája és édesapja. Elhunyt édesapja akaratát követve most végigment a megkezdett úton, hazahozta oda a „vándort”, ahonnan valaha elindult bujdosó útjára: vasi földre. Édesanyja német asszony, nem tud magyarul. Ilka saját kisiskolás gyermekeit azonban megtanította az ősök anyanyelvére, és maga is tökéletesen használja azt írásra, olvasásra, beszédre.

A család csaknem százhatvan éven át őrizte a zászlót, és őszinte szívvel akarták, hogy hazakerüljön.

Örülünk annak, hogy ez az alkalom bekövetkezett, mondja V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, polgármester. Soha jobbkor, hiszen a megyei közgyűlés nyitott a települések irányába. Ez a jelkép nem egy múzeumi tárgy, hanem hozzájárulhat ahhoz, hogy a megye alapegysége legyen a területi öngazgatásnak. Vasvár számára is fontos, hogy restaurálása után méltó helyre kerüljön.

In memoriam: Varga Miklósné Marica

„A semmi ágán ül szívem,
Kis teste hangtalan vacog
Köréje gyűlnék szeliden
S nézik, nézik a csillagok”
(József Attila)

Elment a jó barát, a megértő kolléga, a becsületes ember, a korrekt iskolatitkár, elment a Marica.

A 2006/2007. tanév záró értekezletén köszöntünk el Varga Miklósnétől, Maricától, mint aktív dolgozónktól, abból az alkalomból, hogy nyugdíjba vonult. 37 évig dolgozott intézményünkben. Nyugdíjba egészségi állapota miatt kényszerült. Betegségét méltósággal viselte, nem panaszkodott, nem terhelte vele környezetét.

Marica néni ismerte több generáció, nagyszülők, szülők, gyerekek, akik mindig bizalommal fordulhattak hozzá bármilyen kérdésben tanácsot adott, igyekezett a tanulók problémáit orvosolni.

A tisztelet és a bizalom jele, hogy több cikluson keresztül a munkahelyi szakszervezeti vezetőségbe választottuk. Tagja volt a Vasvári Gyermekért Alapítvány vezetőségének.

A precíz, naprakész ügyiratkezelésen túl szívélyesen fogadta az iskolánkba érkező vendégeket, kalauzolta, segítette az új munkatársakat. Mi pedagógusok is sokszor kértük és elfogadtuk tanácsait, a legtöbb munka közepette is tudott mindenkire időt szakítani.

Figyeltél mindannyiunkra, együttérzésszerűen túl segítettél a bajba jutottakon.

Most az utóbbi két évben, amikor már nem tudtál fizikailag velünk lenni, egymás között mindig emlegettünk. „Voltam a Maricánál, pusztul mindenkit” – mondta egy-egy kolléga, aki éppen nálad járt.

Távolabbi ismerősök azt kérdezik „hogyan van az az aranyos titkárnődtök, aki mindig olyan jó kávét főzött?” Az automatás kávé mellett itt érezzük a levegőben a Tiéd illatát.

Jó kedved, vidámságod hiányzik, azt nem lehet pótolni.

Mindenre találtál gyógyírt, biztatásod sokunknak erőt adott, amikor hullámvölgyben éreztük magunkat. Női közösségünkben „lelki doktor” voltál, őrizted a másnak soha el nem mondott titkokat.

Aktív éveidben szívesen „beugrottak” hozzád nyugdíjasaink egy kis szóváltásra és a soha el nem maradó kávéra. Emberségből, empátiából, humánumból mindig jelesre vizsgáztál!

A szülők, a pedagógusok, a gyermekek nevében köszönöm az együtt töltött éveket.

Őrizzük emléked, őrizzük, amit tanultunk tőled – a mai világban már olyannyira hiányzó – egymással való törődést, emberséget, szeretetet.

Nyugodjál békében.

Horváthné Tóth Mária

Tanévnyitó a Kardosban

(Folytatás az 1. oldalról)

Nagy öröm – emelte ki beszédében az igazgató –, hogy a fenntartó önkormányzat iskola-korszerűsítésre beadott pályázata a nyertesek között szerepelt, így 220 millió forintos projekt valósulhat meg, melynek keretében az iskola épületét felújítják, korszerűsítik, és ebből a pénzből jut majd a szakmai innovációra is. Folytatódik a szakmai megújulás, kiemelten kezelve a készségek, képességek fejlesztését, a kooperatív tanítási módszerek előtérbe helyezését. Sikeres informatikai pályázat révén tovább bővül a digitális eszközpark. A tanítási-tanulási folyamat csak akkor lesz eredményes, ha a tanulók aktív hozzáállással, folyamatos és lelkiismeretes tanulással, rendszeres gyakorlással dolgozzák végig a tanévet. Kérem a szülőket, hogy gyermekeiknek ezt a tevékenységét kísérik figyelemmel, ez elengedhetetlen az alapos, biztos tudás megszerzéséhez! Olyan tudásra kell szert tenni, amelyre építeni lehet az általános iskola következő osztályfokát, és majd a középiskolás tan éveket is. Ez a közös célunk, jövőnk érdeke!

A tanévnyitó ünnepségen két osztályfőnök, Borbás Orsolya és Borbás József tanár nem tudott részt venni. Ők az Apáczai Tankönyvkiadó Országos Tanévnyitó Rendezvényére, Budapestre kaptak meghívást, amelyet a vasvári évnyitóval egy időben tartottak. A két vasvári tanár Budapesten a kiadó pályázatán 3. helyezettnek járó díjat vehette át. Nyertes pályaművük: Így tanítok a digitális táblával. A beérkezett 136 pályázó között értek el szak-

mai, módszertani sikert. Gratulálunk nekik – zárta tanévnyitó beszédét az igazgató, majd köszöntötte a 25 éve a pedagógus pályán ténykedő kollégákat: Fixl Lászlót, Horváthné Kovács Katalint, Kovács Csabát és Kovácsné

Németh Editet. A negyedszázada pedagógus pályán lévőket a fenntartó önkormányzat nevében Kovács Tilda alpolgármester, az Iskolaszék nevében Dr. Wesselyné Kupi Ildikó elnök, a Szülői Közösség nevében pedig Tománócziné Jesztl Katalin elnök köszöntötte.

* * *

Az új tanévet elsőtől a hatodik osztályig minden évfolyamban dupla osztállyal, míg a 7. és 8. osztályban három-három osztállyal és egy SNI-s és 7 napközis csoporttal. Az alsóújlaki tagiskolával „társulva” azon fáradoznak a Hegyhát szívében, hogy a most tanévet kezdő 465 diák a vidéki lét hátrányait levetkőzve, tudásban felvértezve léphessen magasabb osztályba.

– sok –

Roma Kulturális Fesztivál

Augusztus 3-án rendezték meg Vasváron a Tretter-kertben a Vasvári Roma Kulturális Fesztivált.

A műsorok délután 14 órakor, a Vasvári Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökének, Kánya Lászlónak köszöntőjét követően kezdődtek.

Kánya úr megköszönte a jelenlévőknek, hogy eljöttek erre a rendezvényre, majd elmondta a délután programját, és azt is, hogy kiknek a jóvoltából valósulhatott meg ez a nap.

Az első fellépő egy helyi kisebbségi fiatalember volt, aki lírai dalokat énekelt, őt követte egy körmendi tini lány, aki rock számokat

adott elő, melyek nagyon megnyerték a közönség tetszését. Következett a legkisebbek kedvence, a Mákszem Gyermekszínház. Ezt követően megérkezett a Kenderke Magyar Hagyományőrző Néptánc Együttes, majd Nagykanizsáról a Vörös Rózsza Együttes, egy kőszegi csoport és a vasvári Rózsafa együttes. A helyiek óriási vastapsot kaptak.

A fesztivál idején, amíg a csoportok felléptek, bográcsban rotyogott a gulyás, amelyből mindenki jóízűen falatozott. A vasvári rendezvényt megtisztelte az Országos Cigány Önkormányzat I. számú elnökhelyettese, Sütő János az Országos Cigány Önkormányzat elnökhelyettese, V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere, és a megye cigány kisebbségi önkormányzatának több elnöke is személyesen tisztelte meg a rendezvényt.

A nap nagyon jó hangulatban ért véget. Reményeink szerint – miként a szervezők fogalmaztak – jövőre is tartanak egy programokban gazdag, Kulturális Roma Fesztivált, amely kiemelt szerepet kaphat a roma kulturális hagyományok megőrzésében.

Gyermekek és ifjúsági nap

Ugyan nem a megszokott időpontban, de ismét volt gyermek és ifjúsági nap a helyi önkormányzat, a megyei önkormányzat, a Vasvár Örökség Néptőiskola és az általános iskola jóvoltából, ugyanis anyagilag ők támogatták a rendezvényt.

Természetesen a támogatók sora ezzel nem ért véget, hiszen sokan, sokféleképpen tettek azért, hogy az ifjúság jól érezze magát – mondja a főszervező Sejbéne Szabó Mariann igazgatóhelyettes asszony. Köszönet jár nekik a nem kis munkáért. A diákönkormányzat volt és jelenlegi vezetőinek, tagjainak: Németh Ivettnek, Bíró Hajnalkának, Molnár Katának, Vass Alexandrának, Gampel Dorinának, Szecsődi Mirandának, akik házigazdálként fogadták a vendégeket, kalauzolták őket a nap folyamán.

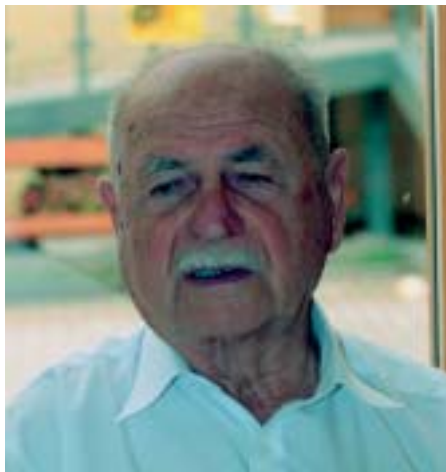
Köszönet a programokat létrehozóknak, többek között a tanítóknak a kézműves foglalkozásért: Török Ildikónak, Papp Zsuzsannának, Németh Évának, Módli Istvánnának. A modellező bemutató megszervezéséért Horváth László modellezőnek. Szilvágyi Zsoltnak és családjának az elmaradhatatlan kutyás bemutatóért. Rózsás Miklósné Mónikának a műsorért. A Vasvári Rendőrkapitányság dolgozóinak, Maxim László rendőr alezredesnek. A fürdő és a Vasi Logo Mobil dolgozóinak. Kovács Tilda alpolgármester asszonynak a finom gyümölcsökért. Mindezen segítségük lehetővé tették azt is, hogy a gyerekek önfeledten csúszdázhattak, ugrálhattak a légvárban, kipróbálhatták a quad-motort, a bohóc segítségével hajtogathattak lufiszobrokat, fürdőzhattak a medencékben, „kipróbálhatták” a rendőrautókat...

Reméljük jövőre ismét támogatókra találunk, s megszervezhetjük a rendezvényt! – mondja a szervező zárszóként.

Jubiláló Hegyháti tárlat

XXX. Képző- és Iparművészeti, Kézműves Kiállítás

Augusztus 8-án, pénteken este 6-kor zsűfólásig megtelt a Vasvári Művelődési Ház aulája. Az emeleti galériát jóval a nyitás előtt el-lepték az érdeklődők, nézelődők, gyönyörködők. Pontban hatkor Lesenyey Márta

Zsenyén élő szobrászművész nyitotta meg a 30. jubileumi Hegyháti tárlatot. Műértő, érzékeny szavakkal ajánlotta az alkotásokat a nagyközönség figyelmébe, kihangsúlyozva, hogy az amatőr alkotó szabadidejéből áldoz az alkotásra. Ám ettől függetlenül az alkotók ma-

gasra helyezték a mércét. Ez helyes, hisz ha nincsen magasra téve, nincs is értelme ugrani. Ehhez tapasztalni kell, tanulni kell. A fiatal csikó – mert azt hiszi, ő a legügyesebb –, bátran szalad neki a lécnak. Még nem tudja, mennyi mindent vállalt magára. Hogy tanítania kell, hogy családot kell alapítson, hogy okosan kell lépkedjen hegyeken át, hogy előbbre jusson. Ha nincsen az a mérce magasra helyezve, akkor gondolatok nélkül, szellemi lépték nélkül nincsen értelme lépkednünk, ugranunk. Sok szépséget is hoz ez az alkotói kihívás, még akkor is, ha sok fiaskó is jár vele együtt.

Meghatott vagyok, amikor ilyen színes kiállítást kell megnyitnom. Megemelem a kalapomat az alkotók szándéka előtt – ismerte el az alkotók szellemi, alkotói munkáját Lesenyey Márta szobrászművész. Hiszen ők nem profik, nem ebből élnek, hanem lelki szükségletből, jókedvükből alkotnak. „Csak” a lelki készítés az, amit ki kell mondjanak, s ezt meg is teszik a műfajok sokszínűségével. Van, aki fiatalon, van, aki megvárja a nyugdíjas éveit. Ez teljesen mindegy. Csodálatos érzés a beteljesülés öröme. Amikor úgy érzi, kész a mű, akkor jönnek a gyötrelmek. Vasvár kulturális vezetése mindig egy gondolat, egy kiírás-

si téma köré szervezi ezt a kiállítás-sorozatot. Ám ez nem mindig találkozik az alkotók elképzelésével. Ez nem baj, ám a jövőben nem volna rossz közelebb hozni a tematikát, a kiírást az alkotókhoz, majd gratulált a városnak a kitűnő hegyháti programokhoz.

Ajánlását így zárta: „E kiállítás megerősített abban, hogy Magyarország tele van tehetséges emberekkel, akik ismerik az életet, járják az utat, s megpróbálják jobbat tenni Magyarországot.”

A jubileumi tárlat díjazottjai V. Németh Zsoltól, Vasvár város polgármesterétől és Fukszberger Imrétől, a Hegyháti Kistérség elnökétől vehették át a díjakat.

– sok –

Egy szülinap margójára

Még tündökölnék a Hegyháti Képzőművészeti Kiállítás alkotásai. Üde derűjük kisugárzása jóleső érzéssel tölti el a szervezőket, az alkotókat és a betérő kiállítás-látogatókat.

A tárlat több mint nagykorú. 30 év már tiszteletet parancsoló érett kornak számít. Akik hajdan itt kiállítottak, azok mindig szívesen, barátsággal jöttek, jönnek vissza, tértek és térnek be a hajdani Domonkos-kolostor falai közé, a Kardos László Általános Iskolába, az Idősek Otthonába és természetesen a Közösségi Ház jelenlegi előterébe, hogy megmártózzanak egy csöppnyi halhatatlanságban, hogy sütkérezzenek a minden alkotót éltető sikerben. Miért épp e helyszíneket említettem? Azért, mert a 30 év alatt ennyi létesítmény adott otthont a tárlatoknak.

Hogy a Hegyhát, a Vasi-hegyhát, Vasvár, Nagymákfa megejtő bája, Oszkó pincéi mennyire hatottak inspirálóan a lélekre? Úgy hiszem nagyon. A Szentkút, az ősbükkös, a szabadtéri színpadot karéjózó tölgyes olyan kisugárzással rendelkezik, ami egyedülálló. És a szervezők kedvessége is. A visszatérő alkotók nem véletlenül ölelgetik, lapogatják a házigazdákat. Megérdemlik. A tárlat 30 éve igazi sikertörténet. Hogy elfogultt vagyok? Igen az. E

30 év alatt 1992-ben alkotóként voltam a város különdíjasa akkor, amikor még nem is álmodtam arról, hogy egyszer majd a város lapjának leszek a főszerkesztője. Ám az itt kapott díj, egy óra, ma is műtermem ékessége. Figyelmeztet nem csak az idő múlására, de a tisztességre, a lokálpatrióta városra is, amely a történelem huzatos korszakait bármennyire is megsínylette, a hely szelleme, annak kisugárzása átvészelt az elmúlt ezer esztendőtté éppúgy, mint az elmúlt harmincat. Ám ebből a cügos, lélekdidergető időből nekünk alkotóknak csak a napos oldal jutott. Így hát – magam is túl az ötvenen – nem is szólva Káldy Lajosról, Krieg Ferencről, Németh Pálról (utóbbi két műfajban is érdekelt, hisz őt edzőként a kalapácsvetés pápájaként aposztrofálják), mindig örömmel parolázunk a Hegyháti Tárlat megnyitó ünnepségén a fiatal alkotókkal együtt. Örülünk, hogy a város ilyen nyitott, befogadó, mecénás szellemű, s örülünk a pályázaton és a kiállításon évről évre feltűnő fiatal arcoknak is, akik kicsit meghatódva, kicsit feszengve vesznek tudomásul a sikert. Ennek a 30 évnek a sikerét. Akik tettek ezért a sikerért, azok névsora nagyon hosszú. A teljesség igénye nélkül. A megálmódók, az egykori művelődési osztály-

dolgozói, az akkori művház vezetése, majd Gergye Rezső, azután a rendszerváltás utáni években a Grádcis Galéria megálmódói, a rendszerváltás utáni város vezetése, sok-sok helyi mecénás, nagylelkű támogató, azután a mindenkori rendezők, Pogács Mónika, majd a jelenben Rajner Ágota.

Csak az a szomorú ebben a történetben, hogy milyen gyorsan rohan az idő. „Rohan az idő, elmúlik a nyár...” (Koncz Zsuzsa) Ám mi alkotók, művészetet és kultúrát ápolók örök ifjak maradunk. A művészetnek, a képzőművészetnek, az alkotásnak épp ez a lényege. Örök izzásban, inspirációban tartani a lelket. Az alkotókat. Jó lenne megérni az 50. évfordulót. Mennyi idők is leszünk akkor? Káldy Lajos bácsi 106, Krieg Feri bácsi 105, Kamper Lajos 79, Tóth Csaba 69, Kecskés Miklós 69, Torjay Valter 64, én pedig 72 éves leszek akkor. (Az egykor itt kiállító, vasiak névsora a teljesség igénye nélkül.) A hölgyek természetesen mind fiatalabbak lesznek nálunk.

Isten éltesse a tárlat megálmódóit, a rendezőket, a várost és valamennyi eddig és a jövőben itt megforduló alkotót, kiállító képzőművészt.

– Bodorkós –

Ízkavalkád a rétesfesztiválon

Ragyogó napsütés, ízes, tréfálkozó kompániák, többségük már az első fesztiválon is itt volt. Most, hatodszor is eljöttek a rétesnyújtó, süttő asszonyok, baráti kompániák. Már a megnyitót sem volt piskóta. Naná, hisz rétesfesztivál van, akkor hát elő a butykossal, a rigmusokkal, nosza kössük fel a rétesfára a szalagokat, kiáltjuk a szájtáti férfinép szemébe a víg rigmusokat, s kezdődhet a fesztivál. Mielőtt még nekirugaszkodnának a nagy évésnek-ivásnak-ínycsiklandó rétesmustrának, kóstolásnak – az Andrásidáról érkezett arató csa-

pat mutatta be cséphadaró tudományát. Mert alig száz éve, vagy tán még annál is kevesebb, még cséphadaróval kellett a búzakalászt megszabadítani az érett búzaszemektől.

Somogyországból, Zalából, Vasból, Füredről, a környező hegyháti falvakból érkeztek a kompániák. Vol itt csilis-babos, mákos, áfonyás, Árpi bácsi védte a férfinép becsületét eredményesen, derék szikrataposóink pedig folytonos portyával örködték azon, hogy a Magyar Pékek Fejedelmi Rendje kemencéiből

kipattanó szikra lángba borítsa a várost. Ez nem is történt meg. S amikor már feltűnt az asszonyoknak, hogy derék szikrataposóink (becenevük tűzoltó) sokadszor kóstolják a finom rétest, hát a bátor férfiakat befogták egy kis rétesnyújtásra. Lett is nagy vigadalom.

Nagyrákos, Csehimindszent, Petőmihályfa asszonyai remekeltek, Takács Lajosné csapata Kondorfáról, s aztán a mesztegnyői csapat is finom, cigarettapapír vékonyságú rétesestésztába ágyazta féltve őrzött recept alapján a titokmasszát. Akinek ez is kevés volt, hát gyönyörködhetett a genci Bodorkós József fafaragó remekeiben, Takács József étkezszobrász dinynerőzsájában, megkóstolhatta Frank János méhészmézeseit, vagy belefeledkezhetett a szomszéd stand felhozatalába. A hegyháti termékeket Bozzai Nóri kínálta kacér kópésággal. Igazi vásári hangulat volt. Aki csülökre vágyott, talált magának ízeset, Pékné-módra készítettet.

S aki nem tudta, miként is kell a tűzhelyhez állni, azoknak jó tanáccsal a könyvbemutatón Nagy Zoltán, Boda László és Majthényi László

ló szolgált. A nap pedig elrepült, vele együtt a nyár is elillant. A rétesfesztivál pedig messze repítette Vasvár jó hírnevét. Mert az nem lehet, hogy csak „Vasz megye, Vasvár”, de terem itt sok finomság, sütemény, rétes, nektár, nem csak lekvár.

– and –

Hírek a Vasvári Színi Egyletből

Szeptember 20-án bemutató előadás lesz a Vasvári Művelődési Ház Színháztermében. (A bejárat a színpad jobb és bal oldaláról történik.) Slawomir Mrozek: Nyílt tengeren c. műve nyomán „EGY HAJÓBAN EVEZÜNK” címmel mutatja be az egyfelvonásos abszurd játékát.

Játszó személyek: Horváth Krisztina, Bejczy Rita, Tóth Zsanett, Horváth Gábor.

Rendezte: Gergye Rezső

„Egy hajón sodródunk. Vészhelyzetben miképp jön elő belőlünk a hataloméhség, és miképp tudunk emberek maradni???” A nézővel együtt keressük a választ. Az előadást követően a nézőket beszélgetésre invitáljuk.

Legyünk egy hajón!!!

VI. Rétesfesztivál díjazottjai

Réteskirálynő-díja: Horváth Barnabásné, Marika néni, Csehimindszent

Réteskirály-díj: Árpi bácsi, Balatonfüred
Szalagdíjak:

Arany-szalagdíj: Erika néne és családja, Petőmihályfa

Ezüst-szalagdíj: Nefelejcs női kar, Sorkifalud

Bronz-szalagdíj: Nők Petőmihályfáért

Vándortepsi-díj: Kondorfa csapat

Szomszéd-sági kapcsolatok díja:

Mesztegnyő, Vukk csapat

Árpi bácsi, Balatonfüred

Antik rétes csapata

Beajánló rigmusok díja:

Pöttyös szülők csapata, Csehimindszent

Nagyrákos csapata

Porta díjak:

Vendégcsalogató porta-díj: Nők Petőmihályfáért

Múltidéző porta-díj: Nagyrákos csapata

Vígághozó porta-díj: Pöttyös szülők csapata, Csehimindszent

Talicska díj: Nők Petőmihályfáért csapata

Abrosz díjak:

Aranyabrosz-díj: Sorkifalud csapata

Ezüstabrosz-díj: Nagyrákos csapata

Bronzabrosz-díj: Árpi bácsi

Sodrófa-díjak (a különleges rétesekért):

Arany-sodrófa-díj: Árpi bácsi (a füstölt-sajtos-mexikói rétesért)

Ezüst-sodrófa-díj: Pöttyös szülők csapata, Csehimindszent (a májas-vargányás rétesért)

Bronz-sodrófa-díj: Sorkifalud csapata (a húsos-zöldbabos rétesért)

A hagyományos magyar konyha értékeinek a kulturális örökség részeként való megjelenítéséért díj: Mesztegnyő, Vukk csapat

A vasvári Rétesfesztivál díja: Nagyrákos csapata

Minden résztvevő csapat átvehette a Kultúra Magyar Városának Fesztiváldíját.

Újraindult a cipőgyár

Levélváltás(ok) után, normakényszer közben

Mire kitavasodott, Vasváron bezárt a Richter cipőgyár. Ezt követően a város vezetése, élén a polgármesterrel, hatalmas erőfeszítéseket tettek azért, hogy a könnyűipar helyi üzeme ismét beinduljon. A képviselő-testület anyagi áldozat vállalására is hajlandó volt, erről testületi döntés is született. Mindenképpen enyhíteni kívánták a foglalkoztatási nehézségeket, fáradozásukat a vasvári üzem újraindítása motiválta. Esetleges bérvétellel, vagy akár vásárlással is. Annak ellenére, hogy ebben a formában ez egyetlen magyarországi önkormányzatnak sem érdeke. A polgármester megkeresésére a konstrukciók kidolgozásában és a piacszerzésben a PBN és a Textil Klaszter is aktívan részt vett. V. Németh Zsolt személyesen járt el az Állami Foglalkoztatási Szolgálat regionális főigazgatójánál, hogy a munkahelyek megtartásához, a dolgozók átképzéséhez állami támogatást igényelhesse a város. Tárgyalásokat folytatott a Volán társasággal is a kistérségi autóbussz közlekedés visszaállítása érdekében.

Úgy tűnt, a tárgyalások eredményre vezetnek, s az Eybl Hungária Kft.-vel sikerül olyan megállapodást kötni, amely garantálja a vasvári üzem ismételt beindítását, ahol azután megkezdődhet az autó ülészatok bérnyújtása – mutatja a hivatalos levelezéseket is a város első embere. Majd az ügy váratlan fordulatot vett. A Shoe & Shirt Beteiligung GmbH a háttérben megállapodott az Eybl Hungária Kft.-vel. Kezdetben 50, majd 60 fővel elkezdődött a próbatermelés. Minderről az eddigi tárgyalókat még szóban sem értesítették.

– *Mi is történt valójában?* – kérdeztem a történetről V. Németh Zsolt polgármestert.

– Gyakorlatilag így történt. Mondhatni szokatlanul barátságosan módon, a hátunk mögött egyeztek meg a felek. A fentieket le is írtam levélben, és elküldtem Thilo Werzinger úrnak, a Shoe & Shirt Beteiligungs GmbH első emberének. Ebben kifejtettem, hogy több könnyűipari cég megkeresését követően felajánlottam, hogy a csökkenő cipőgyártási kapacitást kipótlandó rokon területen (bőrt kell varrni) tudnék a cégnek munkát szerezni. Erre a válasz az volt, hogy a vasvári gyár mindenképpen bezár. Ebbe a képviselő-testület és én sem nyugodtam bele.

Ezt követően hosszas tárgyalás kezdődött partnereinkkel a gyár vásárlásáról, bérléséről. (A polgármester úr mutatja a Thilo Werzingernek írt levelet. Idézem:)

„Az ügy aztán váratlan fordulatot vett: Önöknek is megtetszett az általam felhajtott üzlet és információim szerint szerződést kötöttek autóülészatok bérnyújtásáról az Eybl Hungária Kft.-vel. Természetesen az üzleti életben szokványos – egyébként meglehetősen udvariasság – megoldás nem sérti önkormányzatunk érdekeit. Számunkra fontosabb a minél nagyobb létszámú foglalkoztatás partnereink (PBN, Textil Klaszter) sérelménél.”

Leveletem azzal zártam, hogy „Segíteni azonban csak akkor tudunk, ha az EYBL-lel kötött szerződésről, annak konkrét foglalkoztatási terveiről hivatalosan is tájékoztatják Önkormányzatainkat (a kistérség önkormányzatait is) és a közvéleményt.

A levélben azt is megírtam, hogy „a gyár bezárásának bejelentésekor TV- és rádiótársaságok, internetes hírportálok, napilapok röptették „világá” a hírt. Ha tényleg komolyan gondolják a tartós foglalkoztatást, akkor úgy vélem, hasonló nyilvánosság előtt kell ismertetni a bezárás céljátát is.

A partneri együttműködésben bízva tisztelettel várom választát:

**V. Németh Zsolt
polgármester**

Majd megmutatja a válaszlevelet is, amelyet Thilo Werzinger úr küldött V. Németh Zsolt polgármesternek. A levelet változtatás nélkül közöljük:

„Tisztelt Polgármester Úr!

Köszönöm levelét és fáradozását az üzem további támogatása ügyében. Saját magunknak is nagyon fontos a megoldás a további foglalkoztatás lehetséges kiépítése érdekében.

Hogy a megoldás, a Textil Klaszterrel nem jött létre, nem utolsó sorban a pénzügyi ajánlaton is múlt, melyet bankjaink nem értékelték pozitívan.

Ennek ellenére úgy tűnik, hogy minden partner számára jó megoldást sikerült találni, és megmaradnak a munkahelyek.

Meg kell érteniük, hogy az igen szigorú gyártási előírások és a szerződéses kötelezettségek nem engedélyezik számunkra az offenzív nyilvánosságra lépést.

Végül is a siker számít, hogy megtartottuk a foglalkoztatást, és ezt még fejleszteni is lehet.

Személyes megbeszélésre szívesen állok rendelkezésére egyik következő látogatásom során.”

**Üdvözzel: Thilo Werzinger
Managing Director**

– *Bizakodjunk-e? Milyen perspektíva rejlik az üzemben?* – faggatom tovább a város polgármesterét, V. Németh Zsoltot.

– Bizakodjunk. Optimizmusra az adhat okot, hogy az Eybl Hungária Kft. vállalta, hogy 60 fővel indul, majd 100 főre fejleszti fel a foglalkoztatást. Ám ezt a közleményt a Richter nem engedte megjelentetni. Az előző konstrukcióban, és az Eybl Hungária Kft. szándéka szerint is dinamikus lett volna a foglalkoztatás-bővítés, vagyis egy éven belül ők is 100 főt akartak foglalkoztatni. A kistérségi társulás támogatása is kapcsolódik ahhoz, hogy hány fő jár be a környező településekről a vasvári üzembe. Az meg, hogy úgy állítja be a történetet, a gyár újraindítását, mintha ő találta volna ki ezt a konstrukciót. Félre ne értse senki,

nem hiúságról van itt szó. Csupán a félreinformálásról, ami napilapban jelent meg.

– *Mi lehet e mögött?*

– Az üzleti hátteret nem igazán lehet tudni. A partnercég konszolidációjáról is suttoznak... De reményeink szerint mindez nem befolyásolja hátrányosan a termelés felállítását. Az mindenképpen örömteli, hogy beindult a gyár. Ennek kell örülni! – mondja befejezésül V. Németh Zsolt polgármester.

A kistérség elnökét, Fukszberger Imrét is megkérdeztük.

– A kistérség is segíteni akar a térségi foglalkoztatási palettán jelentős részesedéssel rendelkező egykori cipőgyárnak. Mi havi több százezer forint támogatást áldoznánk a térségből bejárók autóbussz-bérletének vásárlására. A menetrend szerinti járatok újraindítását is sínré lehetne tenni, annak érdekében, hogy a gyárban a felfutás a jelenleginél sokkal dinamikusabb legyen, illetve más munkahelyekre is bejussanak a környező falvakból a dolgozók. Ám az olyan kérdésekkel, hogy miért, napi bérletet nem lehet venni? – nem igazán tudunk mit kezdeni. Mert az efféle kérdések nagyfokú tájékozatlanságról vallanak. Sajnos a kezdeti 50 – jelenleg 60 fizikai dolgozó és 11 fős adminisztratív létszám továbbra sem emelkedik – zárta rövid összefoglalását a térségi elnök.

* * *

Lapunk olvasóit arról is tájékoztatni kívántuk, hogy a Shoe&Shirt Beteiligungs GmbH és az Eybl együttműködési megállapodása a kistérség foglalkoztatási palettáján milyen munkaerő-fejlesztéseket rejt magában. Kvázi felhívható-e a bér munka annyira, hogy a jelenlegi létszám többszörösét, akár 190 embert is foglalkoztassanak. Miközben lapunk Werzinger úr válaszáat várja, magukat megnevezni nem kívánó dolgozóktól megtudtuk, hogy a helyzet nem túl biztató. A 3 hónapos betanulási időre felvett alkalmazottak az elmúlt időszakot kőkemény munkával töltötték, de a magas norma-követelményeknek szinte lehetetlen megfelelni. Akik az újraindítástól, 3 hónapja munkába álltak, úgy érzik hiába fáradoznak, ők is csak 50%-ra tudják hozni ezt a normát. A többiek 20–30%-nál tartanak. Közülük már többen elmentek, nem tudják vállalni ezt a fajta kihívást. Sokan úgy látják, itt egy látszat tevékenység folyik, ugyanis az így megtermelt értékből kétféle, hogy akár, csak nullszaldós működés, üzemfenntartás is biztosítható.

Ezek után joggal tehető fel a kérdés: Sikertörténet lesz-e a Shoe & Shirt GmbH és az Eybl együttműködése, vagy végérvényesen utoléri a vasvári könnyűipari üzemet is az, amit a globális gazdaság (ázsiai) hálója ámyként vetít Európára.

Látókok nem vagyunk, ezért bizakodunk, és lapzártáig vártuk Werzinger úr válaszáat...

– sok –

Megkérdeztük...

Késik a Recycling beruházása

Érte-e kár a várost?

Vasvár Város Önkormányzata 2007. június 30-án adta el a budapesti székhelyű Recycling Technologies Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-nek a vasvári belterület 2041/1. helyrajzi szám alatt szereplő 4 hektár 6245 négyzetméter alapterületű, iparterületen fekvő szántót. Az adásvételi szerződésben a város mindezt bankgarancia szerződéssel tette. A teljes vételár, bruttó 55 millió forint kiegyenlítéséig a terület az önkormányzat tulajdonában marad.

Az önkormányzat kedvezményt nyújtott a 4,5 hektáros területre a Recycling Kft. számára, így az 55 millió forintos vételár helyett 25 millió plusz áfa forintot fizettek ki. A fennmaradó összeget az európai uniós jogszabályoknak megfelelően, kedvezményként biztosította a város, azonban az önkormányzat e kedvezmény biztosításához szigorú feltételeket is szabott: nevezetesen, az adásvételi szerződés megkötését követő egy éven belül legalább 51 főt vesz fel a cég, s 5 éven át teljes munkaidőben foglalkoztatja a dolgozókat.

Amennyiben e kötelezettségeknek nem tesz eleget, úgy a Recycling Kft.-t a támogatás visszafizetési kötelezettsége terheli. (Ha a szerződésben foglaltak 2 éven belül nem teljesülnek, úgy 110%-ot, 3 éven nem teljesülés esetén 115%, 4 év esetén 120, 4 évet meghaladó esetben pedig 125% bankgarancia illeti meg Vasvár Város Önkormányzatát, mint eladót.)

Miután július 1-jén lejárt a vevő által vállalt kötelezettség, az önkormányzat a bankgarancia-szerződés értelmében a támogatás 110%-át, azaz közel 23 milliós bankgaranciát érvényesített, mely összegre benyújtotta igényét. Ez az önkormányzat számláján meg is jelent.

A térségben élőket és az olvasókat elsősorban az érdekli, hogy lesz-e itt munkahely, vagyis mikor nyílik az üzem. A területet most is őrzik, ám ott munkát senki nem végez. Láthatóan a beruházás jelentős késést szenved. De szenvedő alanya-e ennek a kontraktusnak a város is? A kialakult helyzetről kérdeztük V. Németh Zsolt polgármestert.

– Mi a véleménye az esetről?

– A város mindig ügyelt arra, hogy ingatlan adásvételi szerződéseit kellő garanciával kösse. Ebben az esetben is ez történt. A szerződéseket be kell tartani, az önkormányzat ezért következetesen és keményen érvényesítette érdekeit. Természetesen annak jobban örülnénk, ha nem kellett volna behajtani azt az összeget, mert ez azt jelentené, hogy az üzem a vállalt létszámmal már működik. Azonban tudomásom van arról, hogy a tárgyalások folynak a beruházás folytatásáról, de erről ta-

lán a cég ügyvezetőjét, Kernács Pétert kellene megkérdezni.

Lapunk telefonon megkereste Kernács Péter ügyvezetőt, aki a kialakult helyzetről az alábbi tájékoztatást adta:

Mi a késés oka? Ehhez a feldolgozó üzemhez biztosítani kell a feldolgozásnál optimális autókapacitást is, amihez komoly megrendelőre kell szert tenni. Ez is megtörtént. Valójában emiatt a késés. Mivel mi egy világcéggel szerződünk le, ők számtalan ésszerű technológiai elvárást fogalmaztak meg. Mi ennek eleget kell, hogy tegyünk, ezért technológiai változtatások is szükségesek az üzem létesítéséhez. Elvárásaikat figyelembe vettük, ám az áttervezés és módosítás sok időt felemésztett. Mindent figyelembe véve, ahhoz a követelményhez kalibráltuk az üzemet. Ezzel párhuzamosan a Gazdasági Operatív Program keretében pályázatokat adtunk be, és nyertünk is 129 millió forintot technológia fejlesztésre, épp azért, mert a módosított technológiai követelményeket is beledolgoztuk pályázati anyagunkba. Sikerünk titka, hogy az üzem környezetvédelmi, technológiai elvárásai és a pályázat technológiai elemei is összhangban voltak egymással. Mindent egybevetve, ez volt a késés oka.

A város, mint tudják az olvasók, érvényesítette a bankgaranciát. Hangsúlyoznám, hogy ez eddigi felhőtlen kapcsolatunkon semmit nem változtatott.

Természetesen mi is tudunk a városban terjedő pletykákról, hogy ez az üzem soha nem nyit meg. Szeretnénk ezt megcáfolni. Reményeink szerint a tavasz folyamán, vélhetően a régió legnagyobb használt autókát feldolgozó, újrahasonító üzemét nyitjuk meg Vasváron, amely az igen szigorú uniós és márka környezetvédelmi előírásokat is maximálisan kielégíti – zárta tájékoztatóját Kernács Péter, a cég ügyvezetője.

– sok –

Katona József bronzszobra

Vasváron a Múzeum felújított kiállítótermében, az úgynevezett Sárkány toronyban találtak otthonra Török Richárd, fiatalon elhunyt szobrászművész munkái. A bronz- és márvány szobrok, gipszformában található tervek és a világ különböző közterein található munkák fotói átfogó képet adnak a tehetséges alkotó munkásságáról.

A Török család két éve adományozta a városnak fiuk hagyatékát. A szobrok, portrék igazán méltó helyet és otthon kaptak a teljesen felújított kiállítóterben.

S hogy miként is kerültek a munkák Vasvárra? Török Richárd munkásságát figyelemmel kísérte Angyal Mária művészettörténész, aki tárlat rendezések és megnyitók révén folyamatosan járta az országot. Egy kiállításmegnyitó kapcsán került aztán Vasvárra a Művelődési Házba is, így ismerte meg a városka egyedi hangulatát. Később felvette az önkormányzat vezetőivel is a kapcsolatot, végül megszervezte, hogy Török Bódog és felesége is találkozzon az előljárókkal és Vasvárral is megismerkedjenek. Ezek után döntött úgy a művész családja, hogy fiuk alkotásainak otthonául, állandó bemutatóterétül a várost választják.

A szülők most újabb bronzszobrot ajándékoztak a településnek. Katona József eddig gipszben lévő szobrát öntették ki bronzból.

P.M.

TOPIDO

AZ AUTÓS – MOTOROS ISKOLA

INTENZÍV

SZEMÉLYGÉPKOCSI-, MOTOR-
KERÉKPÁR- ÉS MOPED-VEZETŐI
TANFOLYAMOKAT indít folyamatosan

VASVÁRON

a Postaforgalmi Szakközépiskolában.

94/511-951 • www.topido.hu

Ny. sz.: 18-0054-04 Als.: 0553

AJÁNLÓ

A Dr. Bendefy László Városi Könyvtár új szerzeményeiből

SZAKIRODALOM

- Garzuly : „Fekete víz, örvénylő idő”
- Gyurátz: A szabadkőművességről
- Nagy: Dunántúli szakácskönyv
- Popper: Ingovány
- Schad: A hercegnő
- Dezső: Villányi-hegység

SZÉPIRODALOM

- Grisham: Az ügyfél
- Hishop: A sziget
- Hosseini: Ezeregy tündöklő nap
- Mansell: Újrakezdés
- Sasson: Szerelem a terror árnyékában
- D. Tóth: Lolával az élet

CD lemez

- Daisy
- Deák Bill Gyula
- Leona Lewis
- Roy és Ádám

DVD

- Agyó, nagy nő
- Átkelő a halálba
- Csillag születik
- Déjávú
- Ébredő sötétség
- Házasságszerzők
- Kiképzőtábor
- A királyság
- Dr. T. és a nők
- Tartós kapcsolat
- A test
- Vigyázz, kész, szörf!

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a könyvtár állományából leselejtezett könyvek kedvezményes áron megvásárolhatók a nyitvatartási időben!

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036

Felújítás a könyvtárban

A Dr. Bendefy László Városi Könyvtár 2008-ban a Közkincs pályázaton 4,8 millió forint támogatást nyert az intézmény felújítására. Az épület összes ablakának cseréje mellett az épület belső festését szeretnénk megvalósítani ebből a pénzből.

A felújítás tervezett időpontja **2008. szeptember 15-től október 23-ig.**

A legfőbb szolgáltatásokat azonban a felújítás alatt sem kell nélkülözniük az olvasóknak: az internethasználatra, fénymásolásra továbbra is lesz lehetőség. Kölcsönözni is lehet majd, ha nem is a könyvtár teljes állományából, hiszen a munkálatok ideje alatt az épület nagy részébe nem mehetünk be. Ezért felújítás ideje alatt a kölcsönző tér a raktárba költözik, ahol csak nagyon szűkösen fogunk elférni, de nem szeretnénk volna, ha ilyen hosszú időre nélkülöznie kellene a város lakosságának intézményünk szolgáltatásait.

A felnőtt könyvtár kölcsönzési idejéhez hasonlóan, hétfőtől csütörtökig reggel fél kilenctől délig, valamint délután egy órától ötig, pénteken pedig hatig várjuk az olvasókat.

Szombaton nyolctól délig fogadjuk majd a könyvtár látogatóit. A gyerekek is itt, ebben az időben használhatják könyvtárunkat.

A szolgáltatások biztosítását, – még ha nagyon szűkös körülmények között is, nemcsak a hely miatt, hanem mivel a dokumentumaink nagy része sem lesz hozzáférhető – a szeptemberi időpont miatt is tartjuk különösen fontosnak, hiszen a kötelező és kiegészítő olvasmányok, jegyzetek, szakirodalmak kölcsönzését nagyrészt ebben az időszakban bonyolítják a tanulók. Így erre idén is adott lesz a lehetőség.

Aki viszont nem szeretne jönni a felújítás alatt, az a zárás előtti héten a könyvtár dokumentumaiból többet is elvihet, mint amennyi a szabályok szerint megengedett.

A zárást követő első napon, várhatóan október 24-én a külső képében megújult könyvtárunkban meglepetésekkel várjuk majd Olvasóinkat. Vetélkedők, játszóház és egyéb könyvtári programok fogadják majd a megújult könyvtár régi és új olvasóit.

a könyvtár munkatársai

MEGHÍVÓ

Az VI. Hegyhát – 20., XVII. Hegyhát – 30 és a XXV. Hegyhát – 50 éjszakai TELJESÍTMÉNYTÚRÁKRA

Időpontja: szeptember 20–21. (szombat–vasárnap), Helye: Vasvár és környéke

Rajt és cél: Vasvár, Szentkút Termál Camping és Turistaszállás előtti tér
Nevezés: 7óra 30 perc és 8 óra 30 perc között a helyszínen.(20–30 kilométeren); 50 kilométeren este 22 óra

Szintidő: 50 km-en 12 óra; 30 km-en 8 óra; 20 km-en 6 óra

A túrán saját felelősségére bárki indulhat, a rendezők felelősséget nem vállalnak.

Hozzájárulás a lebonyolításhoz: 50 km-en 500 Ft; Magyar Turista kártyával és TTT tagoknak 400 Ft • 30 km-en 300 Ft; Magyar Turista kártyával és TTT tagoknak 200 Ft • 20 km-en 100 Ft

Díjazás: jelvény, kítűző, emléklap, matrica. (Távoknak megfelelően.)

50 kilométeren jubileumi emléklap és kítűző! (Petőmihályfai szőlőhegyen jubileumi megemlékezés az 50 kilométeren résztvevőknek és meghívottaknak!) A szeptember 10-ig nevezőknek a túra napján a kítűző átadása garantált, a spontán érkezők esetleg később postán kaphatják meg.)

Térkép: Kemeneshát és Kemenesalja (Cartographia Kft. 3. kiadás)

Ellátás: Hegyhátszentpéteren zsíros kenyér, üdítő és meglepetés. Célban gulyás, önköltségi áron.

Szállás:

Saját felszereléssel (hálózsák, derékalj) a Vasvári Szentkút Termál Camping és Turistaszállás faházában. Telefon: 94/370 534, 30/9595-880).

Fizető-vendégszoba:

Szentkút Patak Szálló Vasvár, Dr. Tretter László utca 8., Telefon: 94/370-560, 70-265-9871 (Magyar Turista kártyával kedvezmény)

Hegyhát Gyöngye Panzió Vasvár, Járdányi u. 6., Telefon: 94/370-560, 30/276-5626

Greffner Lászlóné Vasvár, Alkotmány u. 58., Telefon: 94/370-792, 30/549-2828

Jelentkezés és felvilágosítás:

Benke Tibor, 9800 Vasvár, Nagyköveshegy u. 6., Tel.: 94/370230, 06-30/441-4377,

Honlap: www.vasvar.hu, E-mail: eknebrobit@zelkanet.hu

Mindenkit tisztelettel vár a rendezőség!

Rendezvények

Ez történt

Augusztus 12-én volt az első Közkinccs Kerekasztal gyűlés Telekesen.

Szeptemberi program

Szeptember 12–14-én Orvosi Konferencia – KNEIP

Szeptember 9-én, (kedden) 16.30-kor bemutatkozik a szombathelyi Weöres Sándor Színház a Dísz téren.

Szeptember 14. Budapest Ragtime Band koncert (Szerv.: Németh Tibor (Pino) vállalkozó) Belépődíj: 30 Ft (jótékonyági célra) Koncert után bál. Jó idő esetén a Művelődési Ház szabadtérén, rossz idő esetén a Művelődési Házban.

Szeptember 20–21.: Kultúrházak éjjel-nappal Szeptember 20.

17 óra: Mese Mátyásról, címe: Bolond király, meg a Fót Úr. Szerző: Kiss Lajos, bemutatója a helyi színjátszók és zenészek

20 óra: Slawomir Mrozek: Nyílt tengeren c. komédiája. Előadja a Vasvári Színi Egylet

21 óra: reneszánsz ételek kóstolója
22 óra: Rombay István: Vasvári Búcsúról készült (1921) képeinek története és a kép megtekintése.

23 órától reneszánsz korhoz kapcsolódó ismeretterjesztő és játékfilmek vetítése az éjszaka folyamán. Éjszakai várostúra (Mit láthatunk Vasváron Mátyás korában?)

Szeptember 23-án 13 órától Közkinccs

Kerekasztal gyűlés Egervölgyön

Október 1. Idősek Napja

Október 3. Mákfanyűvő Nap

Színházi Bérlet 2008–2009

Október 18.: ÜVEGCIPŐ – vígjáték három felvonásban (Forrás Színház Győr)

November: MI VAN A SZOKNYA ALATT? – bohózat 2 részben (Turay Ida Színház)

December 6.: HÁZTŰZNÉZŐ – komédia egy felvonásban (Beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház)

2009. január 17.: JÉZUS KRISZTUS SZUPERSTÁR – rockopera (Sziget Színház)

Május 1.: ÜNNEP (Panboro Színház)

Búzavirág Mesebérlet

– tervezett műsor

Október. 2.: Németh Ervin: Mátyás király krónikái – zenés játék történeti mondák alapján (Forrás Színház Győr)

November. 20.: A hatyúk tava – mesejáték (Nektár Gyermekszínház Budapest)

2009 január 22.: Zabszalma – zenés gyermekműsor (Zabszalma Együttes Zalaegerszeg)

Február. 26.: Fehérvárzás – tárgyanimáció (Vaskakas Bábszínház Győr)

Március 26.: Meglepetés mozi

Az előadások kezdődnek csütörtökön:

Óvodás: 10 óra, kisiskolás: 15 óra.

Az előadások hossza: 45–60 perc

Érdeklődni: a Vasvári Művelődési Házban lehet Rajner Ágotánál

Kiállítások

Szeptember 10-ig látogatható a Kísérlet – avagy nagybányai lélekkel a Hegyháton című XXX. Hegyháti Képző és Iparművészeti, Kézműves Kiállítás. A kiállított alkotások megvásárolhatók.

Szeptember 13-án (szombat) 15 órakor nyílik meg a Dukát Csilla fotóiból összeállított kiállítás –El Caminó – Úton talált képek” címmel (A spanyolországi Szent Jakab záródoktról)

Egyéb

A Vasvári Színi Egylet szeptember 7-én Oszkón, 12-én Kámban szerepel.

Szeptember 27-én a Fülemüle Kalinkó és az Őszirózsa népdalkörök a sümegi Vass Lajos Népzenei verseny középöntőjében lépnek fel.

Szeptember 27–28-án az „Üss a hasadra” Ifjúsági Színpad Agárdon játszik.

Angol nyelvtanfolyam indul szeptember 2-án 17 órától (szeptember 23-ig pótljelentkezést elfogadunk).

Minden szerdán 19–20 óra között Pilates torna. Első alkalom szeptember 10.

Csúzli helyett parittyá?

Már egészen bizonyos. A Vasvár NB I/B-s női kézilabda sikercsapata, a közönség kedvenc együttese nem áll rajthoz a 2008/2009-es bajnokságban. A hadászati doktrína szakzsargonjával élve, szeptembertől „első lépcsős alakulatunk” nyolc-tíz éven át harcban edződött csapata nélkül vívják a csatákat a magyar kézilabda sport frontján. A miérte Nagy Ferenc, a szakosztály vezetője röviden és szomorúan válaszolta. Nincsen pénz. Elfogyott, kiürültek a források. Ennyit már nem lehet előteremteni a képzeletbeli dunnacihából. Sem a város, sem a szakosztály, sem a szponzorok nem képesek megfinanszírozni az újabb szezon. Már tavaly is erején felül teljesített a város és az EDS is, s Nagy Ferenc is, Takács Géza is. Ha ők nem dobnak mentőövet, befuccsolunk. Segítettek, köszönet érte.

Ám e hír hallatán kedves katonatiszt barátom jutott az eszembe, aki az utolsó „harcoló” első lépcsős alakulat felderítőjeként szolgált a délszláv háború idején ott lenn délen. Amikor a harcok elérték már a Magyar Köztársaság déli határait is, akkor a megfigyelő toronyban (kukkoló magasles) szolgálatot teljesítő magyar őrszem kellő fegyvernemi erősítést kapott egy géppuskás személyében. Nos, erre a határ túloldalán a bokrok takarásából kilépett egy szakasznyi válogatott fegyveres (azóta sem tudja senki, hogy szerbek vagy horvátok voltak). Ők a legfejlettebb arzenált felvonultatva néztek farkasszemet a ma-

gyarokkal. A túlerő a legszolidabb becslések szerint is tíz volt az egyhez, az ő javukra. Annyi volt náluk a nehézfegyver, mint kavicszem a Mura partján. Vezetőjük csak szétártá a karját, mutatván erőfölényüket. Fiúk, kell valami? Nagyon szívesen rendezünk egy kis tűzijátékot! – ezt lehetett leolvasni a mozdulatból. A mieink nem kértek ebből. A bölcs magyar parancsnok, kedves barátom, rögvést leparancsolta tizenéves, tapasztalatlan sorkatonáit, a tejfölső szájú magyar végvári srácokat a figyelő toronyból.

Amikor ezt az utolsó alakulatot leszerelték, a fiúk – akik nagyon megszerették emberségéért parancsnokukat – megkérdezték tőle: főnök, akkor most mögöttünk már csak a hátszágai népfelkelők állnak gumicsúzlival? Nem fiúk – válaszolta BP. Nem gumi csúzlival, csak parittyával, mert gumira már nem telik ennek a hazának. Hát, alighanem így jártunk mi is. Lehetne csűrni-csavarni, elsíratni, telepoltizálni ezt a történetet, és elmondani, hogy nyolc-tíz év alatt nem tudtunk felnevelni egy ütőképes utánpótlás gárdát sem az általános, sem a középiskolában. Ám alapvetően az olimpiai szindrómáról beszélhetünk ebben az esetben is. Ide jutott ez az ország. Nem csak a nemzetközi gazdasági teljesítmények piacán szorulunk egyre hátrébb és hátrébb, de a sport világában is.

Epilógus? Igen van. A lányok nélkül Vasvár ismét szegényebb lesz egy színfolttal. A vasvári

kézilabda arany(os) oldalainak itt vége szakad. Egyszer, majd ha megérem az öregkort, akkor abból a sok száz fotóból és élményből tán írok két könyvet, egy kötetben megjelentetve. Az egyik felében a vasvári kézilabdás lányok szerepelnek, a másik felében pedig a büki labdarúgók. Azok, akiket kibundáztak a legeslegfelsőbb osztályba jutásból. Az akkori büki labdarúgók zokogva jöttek le a pályáról. Ám mint tudjuk, sírmi csak a győztesnek szabad. Miként Mihalecz István, a büki TK akkori sikeredzője fogalmazott: a csapat túlnőtt a település határain. Nos, ez a vasvári női kézilabdáról is elmondható. Egy sikertörténettel kevesebb. Ám, miként Nagy Ferenc mondta: mi nem hazardírozhatunk. Mi nem vagyunk fővárosi klub, mi nem hazardírozhatunk mások és a lányok, a város becsületére. Mi nem indulhatunk el a vak semmibe, amúgy magyarsan, hogy majd csak lesz valahogyan, majd csak tovább lendít bennünket a főváros gazdasági és kapcsolati tőkén alapuló szponzori hát-szele. Mert nem lendít.

Mit is mondhatnék? Sajnálom, hogy ősztlő elsőlépcsős alakulat nélkül maradunk. Se csúzli, se parittyá. A lányok teljes szívvel vasvári lokálpatriótákká váltak. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a megyeszékhely csapatának invitálását kerek perec elutasították.

– sok –

Tetanusz, a csendes gyilkos

Évente 140.000 csecsemő hal meg újszülöttkori tetanuszban világszerte.

Budapest, 2008. szeptember 2. – 1999-ben az anyai és az újszülöttkori tetanusz komoly közegészségügyi problémát jelentett a világ 58 országában. Napjainkban, évente 140.000 csecsemő és mintegy 30.000 édesanya fájdalmas és szükségtelen haláláért felelős. Ezek az anyák és újszülöttek fejlődő országok elszegényedett, távoli vidékein élnek, gyakran az amúgy is elégtelen egészségügyi ellátórendszerek hatósugarán kívül. Bár a tetanusz Magyarországon nem jelent veszélyt, a világon minden harmadik percben meghal egy csecsemő tetanuszfertőzés következtében.

A tetanuszt egy Clostridium Tetani nevű baktérium okozza, amely mindenütt jelen van, és a szervezetbe nyílt sebeket keresztül jut be. A baktérium bekerülését követően neurotoxint termel, amely a tetanusz fájdalmas tüneteit okozza. Megfelelő kezelés nélkül a tetanuszszal fertőzött csecsemők több mint 95 százaléka meghal a fejlődő országokban. A Tetanusz Toxoidot (TT) tartalmazó védőoltás a betegség megelőzésének biztonságos és hatékony módszere. Ráadásul a két leginkább veszélyeztetett csoportot – a szülő nőket, és újszülötteket – a szülés során a megfelelő higiéniai szabályok betartásával, illetve a a köldökzsinór szakszerű ellátásával meg lehet védeni a fertőzéstől.

Ennek ellenére a fejlődő országokban – ahol a nők és a gyermekek gyakran nem jutnak hozzá a szükséges védőoltásokhoz, és a legtöbb szülés otthon, kevésbé optimális higiénés körülmények között zajlik, valamint továbbra is egészségtelen kenőcsöket kennek a köldökcsomókra – még mindig nagy a kockázata, hogy az anyák és gyermekeik tetanuszszal fertőződnek. A nagy távolság, a korlátozott egészségügyi ellátás, illetve annak teljes hiánya miatt gyakran nincs mód a betegség kezelésére, az esetek száma és a halálozás aránya sok esetben nem is ismert. Tény, hogy az újszülöttkori és az anyai tetanusz továbbra is elterjedt az alacsony fejlettségű egészségügyi infrastruktúrával rendelkező, szegény országokban, ahol az egészségügyi ellátás alulf finanszírozott vagy nem is létezik. A körülményeket tovább rontja a nyomor, a minimális higiénia, a lakosság alacsony oltottsági szintje, a rossz földrajzi adottságok és hogy meg kell küzdeni bizonyos kulturális hagyományokkal is.

Szeretne többet megtudni a tetanusz elleni küzdelemről, és arról, hogyan segíthet Ön a betegség felszámolásában?

**További információk: Kecskeméti Edit
UNICEF Magyar Bizottság
Tel: 225 8818; 201 4923**

Stolbergiek városunkban

A tavalyi évben egy németországi fesztiválra kapott meghívást a Kenderke néptánc-, a Kármentő népzenei együttes és a magyarzssecsődi református énekkar. Ennek folytatásaként az idei év augusztusában Magyarországra látogatott az ottani művészeti együttes közel 40 fős csapata. A vendéglátók természetesen a magyarzssecsődi énekkar és mi voltunk.

Programjukban a zsecsődi fesztiválon való részvétel, valamint Vasvár és környékének látogatása szerepelt.

A mi utazásunk, a vendéglátás, az elszállás olyan magas színvonalú volt a csodálatos ékszerdoboznak nevezett Stolbergben a Harz hegység lábainál, hogy nehéz volt felülmúlni. Azért mi megpróbáltunk magyar embert nem meghazudtolva méltóan megvendégszerezni a német csapatot, és azt hiszem – végül elmondhatom – sikerült is néhány szép napot megszerezni számukra.

Városunkban az első ember V. Németh Zsolt polgármester fogadta őket a díszterén. A protokoll után (a stolbergi alpolgármester

ajándékatadása, majd Baán Erika vezető-főtáncos által a városunkat bemutató kiadvány kiosztása) megmutattuk – ahogy ők is tették hazájukban –, amire mi vagyunk büszkék: többek között a Kilátóról a város látképét, a kolostoregyüttest, a Művelődési Központot, a Vaskaput, a Szentkutat, ittunk a forrásvízből, vertünk pénzérméket. Az ebédet az osztkői hegyen fogyasztottuk el a jó hűvös pincében. A gulyás fergeteges sikert aratott (amiért köszönet Tölke Lászlónak és az iskola konyhai dolgozóinak), ahogy a sokféle sós és édes sütemény is (amiért köszönet a Kenderke néptánc-együttes tagjai szüleinek jár). Az i-re a pontot Vízvári Sándor „kínálta” borkóstoló tette fel. Neki és Bozzai Nórinak is köszönjük az ott nyújtott segítséget.

A fürdői szórakozás zárásaként két nagy bográciban készült vargányás lecsót fogyasztottak el vendégeink – aminek elkészítésében ők is serénykedtek –, majd hogy a „lúd legyen kövér”, a kenyérgyár által ajándékozott (külön köszönet Németh Imrének, amiért még ki is szállította) fokhagymás langallót tejföllel. A recept nélkül senki sem akarta befejezni a napot.

Nagy élményt jelentett vendégeinknek a györfvári pálinkafőzdeben tett látogatás is. Birka Istvánnak és stábjának jár a köszönet a létesítmény bemutatásáért, a pálinkakóstolóért és az aznapi vacsoráért.

Az öt nap után a csapatból többen úgy döntöttek, hogy nem volt elég ennyi Magyarországból, s megtoldották még néhányal itt tartózkodásukat.

Sejberné Szabó Mariann

Látogasson el hozzánk, és töltsse velünk az egész napot a

IV. Oszkó Hegyi Mulatságon, III. Helyi Termék Vásáron és az I. Oszkó-Oszkó Találkozó!

2008. szeptember 7., vasárnap, 9–21 óra, Oszkói szőlőhegy, Hegypásztor-pincék

A program délelőtt **9 órakor a térségi főzőversennyel** veszi kezdetét. Ezzel párhuzamosan, köszöntjük az Oszkóból elszármazottakat, Oszkó vezetéknevűeket illetve más országok Oszkó településeinek lakóit. Az I. Oszkó–Oszkó találkozó alkalmával hallhatnak Oszkó település történetéről, az Oszkó név eredetéről, kiállítás tekinthetnek meg az Oszkó név elterjedéséről.

A nap során kellemes időtöltést kínálunk mindenkinek:

- Színpadi produkciók: táncosok, dalosok, zenészek, együttesek • Kézművesek és helyi termelők vására • Baranta bemutató, újaszat, lovaglás, lovas kocsiadás
- Borudvar, pálinkakóstolás, tájjellegű ételek • Márta Jósda, Masszázs, Életmód tanácsadás • Kézműves foglalkozások: Bőrözés, nemezelés, szövés, peddignád virág, termésképek, gipszfigurák, pástorrózsa készítés • Vásári kótya-vetye • Állatsimogatás

Oszkótól kövesse az útbaigazító táblákat!

Bővebb információ: www.oszko.hu/informaciok

Tanévkezdés a postaforgalmiban

A Béri Balogh Ádám Gimnázium, Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskolában 2008/2009-es tanév első tanítási napján a 9. osztályt 25 fő kezdte, szakképző évfolyamon logisztikai képzés indult. Az új tanévben jelentősen csökkent a tanulói létszám, ami egyrészt a „természetes” népességcsökkenés következménye, másrészt közrejátszott a kollégium bezárása. Sajnálatos, hogy olyan hírek keltek szárnyra a városban és a térségben, hogy az intézmény is bezárásra kerül. A megalapozatlan kijelentések is hozzájárultak a diáklétszám fogyásához.

Ugyanakkor a Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás és Vasvár Város támogatja a 9. évfolyamra beiskolázást. Ilyen módon tudtuk biztosítani a 9. osztályban a vasvári és a térségből érkezett gyerekek számára az ingy-

nes tankönyvsomagot, valamint az utazási bérlet árának visszatérítését.

Szeptemberben kezdődik a nyertes pályázatok megvalósítása:

- Rendszeres túrák 750.000 Ft
- Kistérségi nyílt nap 100.000 Ft
- Decentralizált pályázat a szakképzés fejlesztéséért 3 millió Ft
- Színházlátogatásra 35.000 Ft
- Szabadidős rendezvények szervezésére 100.000 Ft
- Stúdió működtetésére 50.000 Ft
- Területi sportrendezvényekre 30.000 Ft
- Könyv- és médiatár gyarapítására 70.000 Ft
- Regionális angol verseny szervezésére 124.000 Ft

Major Ágota
igazgatóhelyettes

Leader+ zárókonferencia

A 22 kistérségi település vezetői és az elmúlt években a LEADER+ program és pályázat kapcsán összekovacsolódott lelkes pályázók a Vasi Hegyhát Helyi Vidékfejlesztési Terve nevet viselő projekt zárásaként konferenciát tartottak.

A vendégeket Kurimai Hajnalka projektmenedzser, gesztorreferens köszöntötte, majd Fukszberger Imre, a Vasi Hegyháti Többcélú Kistérségi Társulás elnöke foglalta össze a 4 éves szakasz tapasztalatait. A közösségi kezdeményezések projektje érték, ám a rendszer

hiába derül ki, hogy nem is tévedtek vidéken, azért csak bekérlik ismét a dokumentumot – polemizált a történeken Bozzai Lajos, aki bemutatott egy vasvári sikertörténetet, mely a vasvári tűzoltó múzeum létrejöttével zárult. Amúgy a múzeum és a tűzoltótorony „slag-szárító” ugyanott épült fel, ahol hajdan állt, csak elődjét, a csodálatos műemlék épületet a vasvári kórház építéskor lebontották.

Zárásként Dr. Zágórhidi Czigány Balázs, a Vasvári Domonkos Kolostor Alapítvány titkára mutatta be a projekt keretében elkészült múzeumi létesítményeket, kiállító tereket, gyűjteményi tárlókat.

Az „Értékeink velünk élnek” LEADER+ program keretében 44 benyújtott pályázaton 83

túlságosan bürokratikus. Érdekes módon a következő előadó, Kovács István, a Hegypásztor Körnek, mint gesztorszervezetnek az elnöke is így látta ezt. Mint mondta, a határ túloldalán, ugyanebben a programban résztvevők szinte akadály nélkül, bürokrácia-mentesen végezhetik el azt a projektfejlesztői munkát, amely ugyanabba az uniós keretbe illeszkedik, mint a miénk. Valakiknek odafenn (Budapesten) nagyon bizonyítaniuk kell fontosságukat. Az sem ritka, hogy egy-egy beadott kész projektet Budapestről hiánypótlásra kárhozzatnak, mert valaki figyelmetlen, felületes. Ilyenkor

millió 926 ezer 687 forint támogatást nyert el a kistérség, a megvalósult projektek bruttó költsége 124 millió 489 ezer 715 forintot tett ki.

A konferencia résztvevői díszében, fehér abrosz mellett elevenítették fel a történeteket, és természetesen már most ötletek, hogy a következő években milyen beruházásokkal lehetne, kellene folytatni a most befejeződött LEADER+ programot.

–sok –

Rovásírás tanfolyam

Az őszi folyamán várjuk azok jelentkezését, akik szeretnék elsajátítani a rovásírást. A tanfolyam indításának feltétele legalább 10 fő jelentkezése. A tanfolyam 5 alkalomból áll, alkalomként 120 perces időtartammal szombat délutánonként. Egy alkalom ára 1500 Ft; amennyiben a létszám eléri a 15 főt, egy alkalom 1000 Ft-ba fog kerülni. Oktató Nagy Gyula, aki tartott már a rovásírásról bevezető előadást Vasváron. A tanfolyam árát előre kérjük befizetni.

További információ, jelentkezés: Baranyai Gábor, 30/853-9442

Szeptember végén Németh Zsolt, Órségben élő fizikus folytatja előadását a Szent Koronáról. Az előadás címe: A Szent Korona belső erőinek rendszere; Helyszín: Zarándokszállás; Időpont: szeptember 24. 18 óra.

Programjainkra tisztelettel várjuk.

Baranyai Gábor
Vas-Vár Örköségi
Népfőiskola

Megújult a kismáxfai klub. A kismáxfai aktív fiatal anyukák részvételével megtörtént a klub kifestése, új függönyök kerültek az ablakokra és a színpadra. Augusztus 23-án jó hangulatú rendezvényt tartottak. Internet-lehetőség is várja az érdeklődőket.

Nyilvántartási szám: 18-0061-04 • ALSZ: 0261, PLH-001

SZEMÉLYGÉPKOCSI, MOTORKERÉKPÁR és MOPED

vezetői tanfolyamot indít folyamatosan Vasváron
a Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskolában.

Tájékoztató:

BURAY ANDRÁS

Tel.: 30/904-2103 és 94/511-492

60 éves a Vasvári Modellező Klub

Álmok, valóság, digitális jelen-jövő

Jubileumi összegző beszélgetés Horváth Lászlóval

A Vasvári Modellező Klubot 1948-ban Rajczy István tanár alapította. Hatvan évvel ezelőtt szakkörként működtek, a fiúiskola testnevelés-matematika szakos tanára volt Rajczy István – meséli Horváth László, a Vasvári Modellező Klub vezetője. A tanár úr nagyon szigorú ember hírében állt – teszi hozzá. Szigorú és precíz volt. Ennek köszönhetően sikereinket, s ez a pontosság vezérel ma is egykori ifjoncokat. A hatvan év történetének emlékeit a jubileumi verseny előtti héten próbáljuk csoportba gyűjteni. Az idő azonban nagy úr. Sok emléket megszüpít, s gyakran fontos évszámokat, eseményeket töröl a memóriából. Beszélgetünk, fotókat nézegetünk Horváth Lászlóval. Mivel évtizede vissza-visszatérő vendég vagyok a vasvári gyorsasági motoros hajómodellek versenyén, ezért jól ismerjük egymást, sőt egymás gondolatmenetét is, hát könnyen síklunk az emlékezet hullámain.

– *Meddig futott az a szakkör?* – *kérdezem a helyi modellezés doyenjét, Horváth Lászlót.*

– Ez egészen addig futott, amíg az általános iskolából ki nem koptunk. Én a második generációt képviselem. Az óvónőképzőben is tanított a tanár úr, majd elkerült Szombathelyre a 405-ös Ipari Szakmunkásképző Intézetbe. Az a mag, akik a gimnáziumba kerültek, Lányi Tibor igazgató vezetésével ismét megalakították a modellező klubot. Ő 1956-ig ténykedett Vasváron, majd '56 viszontagságai miatt Körmendre került.

Amikor a gimiben is megszűnt a modellező klub, kalandos időszak vette kezdetét. Az egy kálvária volt. Soha nem volt helyünk. A gimnáziumból Szücs Bálint cipész műhelyébe került a modellező klub, de már előtte is vándoroltunk. A Szolgabíró házban, a Zöldfa emeleti helyiségében, a trafikban is tanyát vertünk, de a leghosszabb időt, 15 évet a régi művelődési házban töltöttük el. Berecz György igazgató úr hívott bennünket 1965-ben. Az már egy túrhető, mondhatni ideális hely volt központi fűtéssel, ipari árammal. Jól felszerelt műhelyben építhettük modelljeinket.

– *A mai gyerekek mindent készen kapnak. Ha van pénz, bemennek egy modellszaküzletbe a szüleikkel, s kedvük szerint válogathatnak. A '60-as éveket megelőző időszakban mi volt a modellszáger?*

– Kezdetben csak repülőmodellek építésével foglalkoztunk. Akkoriban kötetlenek voltak a méretek, a műszaki paraméterek. Vagy központi, vagy saját terv alapján dolgoztunk. Nem voltak kategóriák. Akkor modelleket építettünk, hogy szinte hihetetlen. Ha ver-

senyre utaztunk, csak a vonat ablakán tudtuk beadni. Vitorlázó gépeknél a magas startot 100 méteres huzal segítségével oldottuk meg. Ennek az lett a következménye, hogy sikere-

len manőverrel sokszor már az első startnál elvesztettük a modellt.

– *Az előbbi – mondhatni alapítókon kívül kik voltak a meghatározó személyiségek ennek a klubnak?*

– A jubileum sok mindenre lehetőséget kínál. Visszatekintünk, fellapozzuk az emlékalbumokat és a fotóalbumokat. Képzletben és valóságosan is. Nem gondoltuk, hogy ilyen gyorsan eltelik az idő. Ki kell emelni Kupi Imre személyét, aki a fiatalok nevelésében, oktatásában oroszlánrészt vállalt, ő nagyon sokat segített. Maga is aktív versenyző volt hosszú évtizedeken át, vitorlázó kategóriában.

– *Sokat változott ez a sportág, rengeteget fejlődött, rendszereződött. Állomásai?*

– A '60-as évekre kialakultak a versenyszabályzatok, s kategóriákba sorolva versenyeztünk. A vitorlázó repülőmodellek után következett a hajómodellezés, megjelentek a klubokban a robbanómotorok. Főleg a hazai motorgyártásból kerültek ki az akkortájt világszínvonalat képviselő MOKI nevű modellmotorok, amelyeket a budaörsi repülőtéren a Modellkísérleti Intézetben terveztek és gyártottak. Korszerű precíziós kis technikai csodát képviseltek ezek a tenyérbe simuló motorok, amelyeket beépíthetünk repülőbe és hajóba is. A hazai motoros modellezés fejlődésének óriási lendületet adtak ezek a robbanómotoros konstrukciók.

– *Vasváron mi adott lendületet ennek a – nevezniük nevén – gyorsasági hajómodellezésnek?*

– A Csónakázótó vasvári „létrejöttével” hajómodellezésre alkalmas pályához jutottunk. A '70-es években négy alkalommal FSR 15 kategóriában országos versenyt rendeztünk városunkban, melyek egyben a magyar

válogatott keret ellenőrző versenyei is voltak. Itt kapcsolódtunk be a sebességi hajó 2,5, valamint az 5 és 10 köbcentis sebességi kategóriába. A '70-es évektől hosszú időn át sikeresen szerepeltünk.

– *Ne szerénykedj! Válogatott kerettag voltál.*

– Igen. Erre büszke vagyok. Valóban, Vasvárról Horváth László, vagyis jómagam válogatott versenyzőként eljuthattam Európa és a világ sok-sok versenypályájára. Németországba, Angliába, Lengyelországba, de még a Szovjetunió pályáit is megjártam. Egy európai bronzérem, s több nemzetközi helyezésre futotta erőmből és tehetségümből, és több országos siker fűződik a nevünkhöz.

– *Laci, túl szerényen fogalmazol. Miért?*

– Azért, mert ez is csapatsport. Sok ember összehangolt munkájával lehet csak a csúcs közelébe jutni. Mint minden technikai sportnál, itt is elég egy mikromnyi hiba, s máris sikertelenek vagyunk. A vasi gyorsasági hajómodellezés – melynek része a vasvári is – épp azért lehetett eredményes, mert kitűnő emberi kapcsolatokon, felkészültségen, csapatszellemen alapult.

– *Milyen a vasvári modellezés jelene?*

– Immár 7. alkalommal rendezzük meg a Hegyháti Rendezvénysorozat keretében a barátság elnevezésű hajómodell versenyt. Rádió távirányítású sebességi és körpályás sebességi kategóriában. Nagy az érdeklődés minden évben a hangulatos vasvári verseny iránt: Pécs, Kaposvár, Nagykanizsa, Csurgó, Zalaegerszeg, Vasvár, Szombathely, Győr, Kapuvár modellezői jönnek hozzánk. Ez több mint verseny, ez egy baráti, családi társaság. Ám az idő eljár... Nem leszünk fiatalabbak, a stafétát igyekezünk átadni az utánunk jövő generációnak.

– *Zárszóként mit mondanál, mit üzennél a maiaknak a kerek, 60 éves jubileum kapcsán?*

– Köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik az elmúlt 60 évben segítettek munkánkat. Fennmaradásunk támogatói között külön ki kell emelni a jelenlegi önkormányzat segítségét. Nekik köszönhető, hogy a Hunyadi u. 2. szám alatti helyiséget nem adták el e fejük fölül. A város anyagi áldozatot vállalva megvásárolta azt az ingatlan. Egy helyiséget a horgászoknak adtunk át, s így most társbérletben működik ott a két vasvári vizes szakág. Kitűnő az együttműködésünk. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a vasvári versenyen évek óta a horgászok főzik a kitűnő bográcsgulyást.

Itt kell köszönetet mondanom Sipos Róbertnek, a fiatal tehetséges versenyzőnek, aki 7 éve keresett meg, s csatlakozott hozzánk. Ő anyagi áldozatokat vállalva ez alatt a rövid idő alatt

olyan magas szintre fejlesztette modellező tudását, hogy jelenleg Vas megyében, de vélhetően a Dunántúlon is, ő rendelkezik egyedül távirányítású gázturbinás repülőgépmoделlel. E mellett a távirányítású helikoptervezetői tudását is magas szintre fejlesztette. Ő civilben motorszervízt vezet (a Magyar Yamaha Szervíz vezetője Szombathelyen.) Vasváron számítógépes szimulátort is rendszeresített, ő ennek a tudora, s ezzel az új generációs, mondhatni digitalizált és számítógépes modellezéssel szeretnének megismertetni a fiatalokat.

A vasvári versenyek megrendezésében évek óta segítők közül külön ki kell emelni a szombathelyi Savaria Modell SE tagjait, jelesen Horváth István világbajnokot. Klubjuk e verseny szervezését anyagilag is támogatja. Versenyzőik a vasvári tavon Horváth István világbajnok vezetésével évről évre nagy csatát vívnak velünk és az ország minden részéből ide érkező modellezőkkel. A tét a pályarekord és a győzelem.

– Ebben a nehéz, stresszes világban megnyíre lehet előre tekinteni?

– Az ismert Mátyás király mesét idézhetném, bizony már csak az ökröm szarváig... No de félre a tréfával. Jövő? A gyorsasági kötött-

pályás és rádió távirányítású robbanómotoros verseny a csúcs, no és Robi lökhajtásos modelleje. Ez volt az álunk gyermek- és ifjú korunkban, a csúcs, ahová úgy gondoltuk, egyszer mi is eljuthatunk. Ide jutott el a sportág az elmúlt 60 évben.

A 69. évében járó Horváth Lászlóval, a Vasvári Modellező Klub vezetőjével, amikor a beszélgetésben idáig jutunk, ő így fogalmaz:

– Ezt az emlékezést csak abba lehet hagyni... Több százan lettek a modellezés szerelmesei Vasvárról, különösen abban a korszakban, amikor nem létezett a televízió, a számítógép, sőt gyermekbicikli is csak 3 volt az egész településen. A gyermekeknek a csodát a modellezés jelentette. Ez mozgatta meg fantáziájukat, s juttatta el őket a képzelet szárnyán nagyon messze – zárja emlékezését Horváth László. Majd jó fél óráig együtt böngésszük, válogatjuk a modellezés múltját megörökítő fotókat, amelyek még fekete-fehér szalagos technikával készültek. Mindketten elcsendesülünk, ugyanarra gondolunk. Hogy egyszer – mert 60 év kegyetlenül nagy idő – valakik, a mai fiatalok közül ugyanígy nézegetik számítógépen a napjainkban készült digitális fotókat.

– Bodorkós –

Karate hírek

Mint ahogy eddig néhányszor már a Vasvári Újságban megjelent, a karatésoknál nyáron sem volt szünet. Így volt ez most is.

Edzőtábor rendezett, immár hagyományosan Vasváron, a szombathelyi „Leo” Karate-do SE, július 7–11-ig. A 40 résztvevő főleg Szombathelyről érkezett, de voltak Győről is, és természetesen a vasvári karatésok is képviseltették magukat 8 fővel a napi két edzésen.

Az edzőtábor vezetője Gál Róbert (3 dan Seiwa-kai & Goshukan és 1 dan JKF Goju kai) volt, de 2 napig tartott edzést a táborban Gila Pál (4 dan Seiwa – kai) is.

A résztvevők között volt Gál Noémi is, aki májusban, a Miskolcon rendezett világbajnokságon bronzérmet szerzett.

Ami igazán örömhír, hogy Gál úr szeptembertől hétfőn és csütörtökön Vasváron tart edzést a szakközépiskola tornatermében. Ezzel szeretné emelni a Vasvári Karate Klub amúgy sem alacsony szakmai színvonalát, egyben biztosítva a vasvári karatésok gyorsabb fejlődését. Ebben a munkában segítőtársa Pál Csaba testnevelő tanár lesz.

Minden mozogni, sportolni vágyót vár a Vasvári Karate Egyesület. Érdeklődni a 30/74-74-604 számon lehet.

Jubileumi verseny a tavon

A Vasvári Modellező Klub augusztus 16-án ülte 60 éves jubileumát. Ebből az alkalomból nagyszabású gyorsasági modellező versenyt rendeztek. Horváth László, a klub vezetője szinte egész éjjel az eget kémlelte. Az eső

a pécsi Dusa András és 3. helyen végzett a zalaegerszegi Vörös Tibor. A 60 éves jubileum kapcsán V. Németh Zsolt polgármester a város által adományozott kitiüntetések adott át Horváth Lászlónak, Kupi Imrének – utóbbi beteg-

reggelre elállt, s kitűnő, szélcsendes idő fogadta a versenyzőket. A távirányítású és körpályás gyorsasági modellezés megszállottjai az egész országból érkeztek.

A 60 évesek „senior” kategóriában a verseny óriási csatában a helyi színekben induló Horváth László nyerte, 2. lett Horváth István Szombathelyről és 3. a zalaegerszegi Nagy István.

Az idei egyéni gyorsasági körpályás rekordot a győztes Horváth László hajója futotta, 189 km/órás sebességgel. A vasvári pályarekordot még 2007-ben a világ- és Európa-bajnok Horváth István állította be, akinek modelleje 200 km/órás sebességgel, a szélcsendes időben valósággal szárnyalt a tavon.

A 60 éven aluli versenyzők mezőnyében a kapuvári Bertók István diadalmaskodott, 2. lett

ség miatt nem tudott eljönni – , és a legfiatalabb generációt képviselő Sipos Róbertnek.

A rendezésben és a versenyen bírásokodóknak pedig a klub elnöke, Horváth László egy-egy grafikát adott át, amelyet Bodorkós András ajánlott fel. Kapták: Horváth Péter, Savaria Modellező Klub Szombathely, a legidősebb és leghűségesebb versenyző, Bertók Kálmán Kapuvárról, valamint a vasvári versenyek rendezésében anyagilag is jelentős áldozatot vállaló egykori világbajnok, a szombathelyi Savaria Modellező Klub versenyzője, Horváth István.

A versenyzők a díjazottakat „hajósokhoz” illő módon megéljenzették, elfogyasztották az ízes pörköltet, ami Erdei Ferenc vezetésével készült, majd a rendezvény zárásaként valamennyi résztvevőről egy közös felvétel készült.

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő: BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Dóka Balázs, Halmosi Tamás,

Laki László, Pogács Mónika,

Sejberné Szabó Mariann, Szabó Zoltán,

Tausz István, Unger József

Készült: LINEA NYOMDA SZOMBATHELY

ISSN 1216-0377

Vasvári halászlé Szombathelyen

Augusztus utolsó vasárnapján hatodik alkalommal rendezték meg Szombathelyen a Csónakázótó körül a Nike-futóversenyt. E napon, a világ minden országában a kocogóké a főszerep. A csodálatos természeti környezet-

ben – akik kilátogattak a verőfényes nyárutón a tóhoz, a csodálatos természeti környezetben vasváriakkal is találkozhattak. A Sporthorgász Egyesületek Vas Megyei Szövetsége szervezésében lebonyolított halászléfőző versenyre a Petőfi Sporthorgász Egyesület Vasvár Cast-rum Ferrum csapata kitűnő haléttel rukkolt elő, no és a halászléfőzés mellett a város jó hírnevét, a hegyháti vendéglátók és főzők hírért is erősítette a Laki László, Erdei Ferenc, Hideg István, Kunfalvi András összetételű csapat. A felállított vasvári pikniksátornán – már a főzés alatt – is nagy volt a vendégjárás. Csécs Sándor, a Sporthorgász Egyesületek Vas Megyei Szövetsége ügyvezetője is tiszteletét tette, és sok betérő is akadt, akiket nem csak az ínycsiklandó illet csalt oda. Amíg a halászlé főtt, addig egy-egy szelet zsíros-hagymás kenyérral vigasztalódhattak.

A vasvári stand külön érdekessége volt, hogy a halászlé főzőit és a versenyre kilátogatókat a vasvári „standnál” Bodor Miklós Kámban élő festőművész, Jeli festőpóétája rajzban

örökítette meg. A briliáns ötlet sok-sok érdeklődőt vonzott. Ezt a „reklámfogást” a főzők arra is felhasználták, hogy a szeptember 7-ei Oszkó Hegyi Mulatságra invitálták az érdeklődőket. Amúgy a versenyben a hatodik helyet

szerezték meg a mieink. Akik megkóstolták a többi csapat étkét is, állítják, hogy a vasvári halászlé volt a legfinomabb. Ezt a véleményt a cikk írója is alátámasztja.

A csapattal legközelebb Oszkóban, szeptember 7-én találkozhatunk.

– sok –

ÁLLÁS AJÁNLAT

Családi hangulatú, új vasvári irodába ambiciózus, lendületes, dolgozni akaró munkatársakat keressék.

Előny: értékesítésben szerzett tapasztalat, de nem ügynöki munka

Telefon: 06-20/45-76-303

Anyakönyvi hírek

• **Házasságkötés:** Pécsi Norbert József és Pál Hajnalka, Téfei Csaba és Kiss Edina, Sass Balázs és Elek Anita, Pénzes Csanád Botond és Vass Krisztina, Kovács Viktor és Barti Teréz Beatrix.

• **Halálozás:** Kovács István, Venczli Józsefné szül. Miklós Ilona, Nagy Antalné szül. Kulcsár Jolán, Varga Miklós Ferenc.

Apróhirdetés

– Vasvár, Kisköves-hegyen hétfélig ház, szőlős gyümölcsösben vízzel, villannyal ellátó. Telefon: 06/70/500-9636

SIFI GAZDABOLT AJÁNLATA

Szüretelő kádak akciósan!

Rozsdamentes bortárolók, szőlődarálók

Borászati kellékek:

hordó tisztítók, kotyogók, mustfokoló

Savanyító edények: cserép és műanyag

Kandallók, tűzhelyek, bojlerok

Füstcsövek, kéménytisztítók

Barkácsológépek profi minőségben is

Fa és alulétrák, kettes és támasztó

Szivattyúk (tisztá- és szennyvízes)

AJÁNDÉKTÁRGYAK!

Szegek, csavarok, zárok, tiplik

Kerítésfonatok, huzalok

Kerékpárok, női, férfi és gyermek

HITELLEHETŐSÉG

AKÁR 0% BEFIZETÉSSEL

Nyitva: H-P 8–17-ig, szombat 8–12-ig

Telefon: 94/370-101

Még nagyobb! Még szebb! Még kényelmesebb!

KIA CARENS.
Már 4 965 000 Ft-tól
3 év garancia
kon-konkurrenciánál.

KIA CEED SW. Igazán megbízható!
Már 3 699 000 Ft-tól
7 év/150 000 km teljes körű garancia.

AZ ÚJ KIA RIO.
Kivűnik a tömegből!
Már 2 350 000 Ft-tól
3 év garancia
kon-konkurrenciánál.

KIA CEED.
Mikor az érzékeid vezetnek!
Már 3 499 000 Ft-tól
Létkondicionálóval!
7 év/150 000 km teljes körű garancia.

Fogyasztói átlag: 4,4 - 5,4 l/100 km, CO₂-kibocsátás: 180 - 200 g/km.
A motorokból és hajtórendszerből álló motorok teljesítménye és sebessége az országban használt leggyakoribb motorokéhoz képest.
Nézzük meg az új motorok teljesítményét! A Motor látható adatai Magyarországon.

KIA MOTORS

Csomai Kereskedőház Kft.
9700 Szombathely, Minerva u. 2. A METRO Áruház mellett
Tel: 06/94/512-808, Fax: 06/94/512-809 • www.kiamotors.hu

Új Peugeot Partner Tepee.
Mindent bele!

PEUGEOT CSOMAI
9700 Szombathely, Minerva u. 2. A köztér központjának közelében.
Tel: 04/94/512-800 • fax: 04/94/512-801
www.peugeotcsomai.hu